

FRITT PALESTINA

MEMLEMSBLADET TIL
PALESTINAKOMITEEN I NORGE

ISRAEL SOM APARTHEIDSTAT

FRITT PALESTINA NR 1 2016

- 02 Kontaktinfo/innhold
- 03 Leder
- 04 Aktuelt
- 08 Israel som apartheidstat
- 10 Apartheid: Sør-Afrika vs. Israel
- 12 Apartheidfrie soner-kampanjen
- 14 Faglig solidaritet med Palestina
- 17 BDS forbudt i Frankrike
- 18 På tide å innrømme det - Israel er en apartheidstat
- 20 Dra til Palestina!
- 22 Vennskapsbyer
- 26 Intervjuet: Peder Martin Lysestøl
- 30 Hashem levde med bosettere
- 34 Propaganda om Gaza fra Israel
- 36 PIM: Palestinske barn i israelske fengsler
- 37 Til minne om Adel Yaha
- 38 Fadderordningen
- 40 Oversikt over AU og landsstyret
- 42 Landsmøtet 2016

FRITT PALESTINA

er medlemsbladet til Palestina-komiteen i Norge. Bladet sendes også til alle bidragsyttere til innsamlinga Palestinasolidaritets og Palestinakomiteens fadderordning.

Frist for stoff til bladet:

Nr. 2 15. april
Nr. 3 5. juli
Nr. 4 20. oktober

Stoff sendes til:

medlemsblad@palestinakomiteen.no
eller Palestinakomiteen i Norge,
Boks 9023, 0133 Grønland

Redaksjon:

Kathrine Jensen, ansv. redaktør
Line Snekvik, redaksjonssekretær
Marie Borgen, Jonas Iversen
og Tom Dahle.

Layout:

Birte Bødtker/redaksjonen

Trykk:

Servicesenteret
Oslo Kongressenter Folkets Hus

Redaksjonen for dette nummeret
ble avsluttet 21.02.2016

PALESTINAKOMITEEN I NORGE

Postboks 9023 Grønland
0133 Oslo
Besøksadresse:
Kolstadgata 1, 0652 Oslo
Kontortid: Man - fre. kl 8-16
Telefon: 22 17 47 15
Mobil: 95 96 98 74
www.palestinakomiteen.no
www.boikottisrael.no
Organisasjonsnummer:
984.688.172

KONTINGENTSATSER:

VANLIG MEDLEM: kr 500
REDUSERT KONTINGENT: kr 250
(studenter, pensjonister og arbeidsløse)
UNGDOMSKONTINGENT: kr 100
(ungdom født 1996 og seinere)
FAMILIEKONTINGENT: kr 500+200
(Kr 500 hovedmedlem + kr 200 pr ekstra medlem)

KONTONUMMER:

Hovedkonto:
0530 28 03112
Palestinasolidaritets:
0532 55 41263

VI LAR OSS IKKE PRESSE

KATHRINE JENSEN
Leder

Storbritannia vil myndighetene nå forby offentlige institusjoner å boikotte varer produsert av «uetiske selskap» eller okkupasjonsmakter som Israel. Det er åpenbart hvem som presser på for en slik lov når regjeringen understreker behovet for å skjerme akkurat Israel fra å rammes av boikott. Dette er et vedtak som ikke bare er et angrep på solidariteten, men også på lokaldemokratiet. Dette så vi også konsekvensene av da bystyret i Reykjavik besluttet å vedta boikott av Israel, men ble presset til å gjøre om på vedtaket.

I desember sendte israelsk UD en representant til Norge for å oppsøke norsk fredsbevegelse og kartlegge arbeidet med BDS i Norge. Palestinakomiteen var en av mange som ikke deltok på noe slikt møte, men blant de som gjorde det, kunne det meldes om et møte preget av liten vilje til dialog fra Israels side.

Om ikke akkurat dette besøket bidro til å styrke Israels omdømme er konseptet «Brand Israel» like fullt en het potet om dagen.

SMØRING AV HOLLYWOOD-STJERNER

Et av de seneste tiltakene for å tegne opp et lekkert bilde av Israel er en gave til Oscar-nominerte stjerner i form av en ti-dagers luksusreise til Israel. Hensikten er ifølge det israelske turistministeriet å la store Hollywood-stjerner få oppleve landet på egen hånd og ikke gjennom media. De sier videre at et besøk vil gi enorm gjenklang blant millioner av fans og i sosiale media og at deltakerne kan hygge seg i Tel Aviv eller vandre gjennom gatene i Gamlebyen i Jerusalem.

Vår oppfordring til Kate Winslet, Jennifer Lawrence, Charlottte Rampling, Sylvester Stallone, Matt Damon, Leonardo

DiCaprio, Michael Fassbender og de andre som mottar denne gaven er å si nei til å bli med på en slik hvitvasking av okkupasjon og apartheid.

Israels febrilske forsøk på å fremstå som en demokratisk rettsstat viser hvor stor betydning den internasjonale boikottbevegelsen begynner å få. Med president Netanyahu i spissen, satser den israelske regjeringen millioner av kroner for å sverte og kvele den voksende motstanden mot Israels undertrykkelsesregime overfor palestinerne. Alle som støtter BDS-kampanjen blir stemplet som antisemitter.

Palestinakomiteen har lansert kampanjen «Apartheidfrie soner» som er det motsatte av «Brand Israel». Med denne kampanjen vil vi vise at Israel ikke er bare er en okkupasjonsmakt, men en kolonialistisk stat som fører en rasistisk politikk overfor palestinerne. Sionismen er ideløgen bak denne politikken som har drevet palestinerne vekk fra sine hjem og sitt land siden statens opprettelse i 1948. Kampanjen har som målsetting at det opprettes apartheidfrie soner som er frie for israelske varer, tjenester og samarbeid. En apartheidfri sone kan være ei gate, et sted, et nabolag, en bydel eller en kommune.

Vi oppfordrer derfor hele det norske sivilsamfunnet til å stå imot presset fra Israel om å kriminalisere det lokale demokratiet. Sonene opprettholdes helt til Israel retter seg etter internasjonal lov og FN-resolusjoner som bidrar til at okkupasjonen, undertrykking og diskriminering av palestinerne opphører. Det fungerte mot Sør-Afrikas apartheidregime, og det vil også fungere denne gangen. Boikott er det eneste middelet som Israel lar seg presse på – boikott virker!

«Boikott er det eneste middelet som Israel lar seg presse på»

Fra venstre: Tareq Asad, Kathrine Jensen, Synnøve Thomassen og Erik Karlstrøm.

NYTT LOKALLAG I FINNMARK

Palestinakomiteen har fått sitt første lokallag i Finnmark noensinne!

Onsdag 10. februar ble Palestinakomiteen i Vest-Finnmark formelt stiftet i Alta. I forkant av stiftelsesmøtet ble det avholdt et åpent møte med journalist og Midtøstenekspert Peter M. Johansen og Kathrine Jensen, leder av Palestinakomiteen i Norge. Peter snakket om den politiske situasjonen i Midtøsten, mens Kathrine snakket om hva vi konkret kan gjøre her hjemme i solidaritet med palestinerne.

Interimstyret i Palestinakomiteen i Vest-Finnmark består av Tareq Asad, Synnøve Thomassen og Erik Karlstrøm. Vi ønsker gjengen i Finnmark lykke til med palestinajobben i nord!

Peter M. Johansen fortalte om den politiske situasjonen i Palestina og Israel.

PALESTINAVENN MED TEFT FOR NETT?

AKULBI - Samordningskomiteen for akademisk og kulturell boikott - trenger ny nettredaktør. Vi har spennende politiske diskusjoner og vil gi deg opplæring. Se vår plattform på akulbi.no.

Ta kontakt nå! Send en e-post til leder@akulbi.net eller ring Kirsti Aarseth på tlf: 976 89 479

PALESTINA-KALENDEREN

Her er dei viktigaste datoane i 2016

- 29. – 31. januar: **Trondheimkonferansen 2016**
- 13. februar: **Årsmøte** i Fellesutvalget for Palestina
- 29. februar – 7.mars: **Israelsk apartheid week**
- 5. – 13. mars: **Studie - og solidaritetstur** til Palestina
- 11. – 13. mars: Det 31. ordinære **landsmøtet** til Palestinakomiteen
- 12. – 20.mars: **Fagleg studietur** til Palestina
- 30. mars: **Den internasjonale BDS-dagen** og markering av den palestinske landdagen – BDS movement
- 2. april: Konferanse på litteraturhuset: Kampanjen «**Palestinske barn i israelske fengsler**»
- 17. april: **Den palestinske fangedagen**
- 1. mai: **Lokale Palestina-arrangementer**
- 15. mai: **Al Nakba**
- 30. juli –10. august: **Ungdomstur** til Palestina

HAUSTEN 2016

- 21.– 23. oktober: **Ungdomskonferansen BDS**
- Studieturar til Palestina
- Landsstyremøte
- 29. november: FNs internasjonale solidaritetsdag for det palestinske folket

APARTHEID-ISRAEL 1948-2016

1948: Staten Israel opprettes
Med opprettelsen av Israel i 1948, blir rundt 90 prosent av palestinerne som ville ha bodd i den nye staten fordrevet. Eiendommene deres blir konfiskert og de nektets å vende tilbake.

1967: Okkupasjon av Vestbredden, Øst-Jerusalem og Gaza
Israel overtar kontrollen over vannressursene i de okkuperte områdene. Byggingen av de ulovlige bosetningene begynner.

1993: Oslo-avtalen
Oslo-avtalens «soneinndelinger» skaper små bantustaner i Palestina. Inne på «område C» (60 prosent av Vestbredden) må palestinerne søke om byggetillatelse fra okkupasjonsstyrkene. De fleste søknadene blir avslått. Ulovlig husbygging betyr riving.

BLI MED PÅ PALESTINE MARHATON 1. APRIL 2016

Løpeglad og klar for en annerledes opplevelse? Reis til Vestbredden med Fellesutvalget for Palestina (FuP), og delta på Palestine Marathon i april! Al Quds reisebyrå organiserer reise og opphold med norsk reiseleder og mulighet for guidede turer. Pris: 6235,- Dette inkluderer flyreise t/r Tel Aviv med Turkish Airlines onsdag 30. mars med retur søndag 3. april, transport til og fra flyplassen, fire netter på hotell eller homestay i Betlehem, fire frokoster og fire middager. Interessert? Send en e-post til Anna Lund Bjørnsen Bjørnsen i Fellesutvalget for Palestina: anna@palestina.no.

INGEN DIALOG MED ISRAELSK UD

Amir Ofek frå israelsk UD var i Noreg i desember. Israels ambassade inviterte ei rekke organisasjonar til å møte Ofek for at han skulle orientere seg om BDS-arbeidet i landet og informere om sitt eige arbeid. Før møtet var det kontakt mellom fleire av dei inviterte og ikkje-inviterte. Akulbi, Palestinakomiteen og Fellesutvalget for Palestina (FuP) meinte det ikkje var rett å takke ja fordi at all offisiell kontakt vert nytta til å legitimere okkupasntaten som dialogpartner. Andre ønskte dialog og har som program å seie ja til alle slike invitasjonar.

ULIKT SYN PÅ DIALOG

8. desember møtte Ofek og ambassaden Norges Fredsråd, Fredslaget, Bestemødre for fred, CISV, LIM (Likestilling, integrering, mangfold) og Nei til Atomvåpen, og seinare same dag Kirkens Nødhjelp. Etter møtet har Kirkens Nødhjelp og Norges Fredsråd kvar for seg summert dei møta dei tok del i og delt dei med deltakarar og ikkje-deltakarar. Begge melder om ei noko «anspent» tone.

5. januar møttest FuP, Palestinakomiteen og Akulbi med Fredsrådet og Bestemødre for fred for å drøfte møtet med Ofek og om det er eit

grunnlag for koordinering oss imellom. Vi har ulike roller og er bundne av ulike program, men kan einast i et ønske om at palestinarane treng rettferd. Synet på dialog skil oss, og synet på kva dialog eigentleg tyder er også ulikt. Her kjem også styrkeforholdet mellom okkupasnten og dei okkuperte inn. Faren for at all offisiell kontakt misbrukt til å legitimere Israel vart drøfta. Ingen avviser all kontakt, og ingen vil vere gissel for eit framhald av okkupasjonen.

TETTARE KONTAKT

Solidaritetsrørsla har andre siktetål enn dei andre gruppene. Palestinakomiteen, FuP og Akulbi er i ei heilt anna grad enn dei andre forplikta av oppmodinga frå palestinsk sivilsamfunn og israelsk opposisjon om boikott. Då er kontakt med folk som Ofek ikkje aktuelt. Men usemje til tross kan tiltak vere at organisasjonane sender pressemelding til israelske og palestinske media etter eventuelle møte, slik at ein sikrar at eigen versjon av hendinga vert referert.

Eit anna tiltak kan vere at vi trefast oss i mellom for å orientere om rolle og drøfte synet på dialog, som grunnlag for tettare kontakt. Det siste vil vere av det gode.

– Øystein Grønning

VI TRENGER E-POSTADRESSEN DIN!

Dumper det brev ned i postkassen din fra oss som du like gjerne kunne ha fått på mail? Da trenger vi e-postadressen din! Mange av medlemmene våre står oppført i medlemsregisteret uten e-postadresse. Er du en av disse? Send en e-post til medlemsarkiv@palestinakomiteen.no, så får vi registrert deg.

2003: Muren

Mesteparten av den 700 km lange muren - ulovlig ifølge internasjonal lov - ligger inne på den okkuperte Vestbredden, og fragmenterer de palestinske områdene enda mer.

Vestbredden 2016

Palestinernes bevegelsesfrihet kontrolleres ved hjelp av et byråkratisk «permit»-system» og hundrevis av kontrollposter og veisperringer. Store områder i Jerusaleem og på Vestbredden ryddes for palestinere og bosettere overtar områdene.

Gaza 2016

Restriksjoner på bevegelsesfriheten begynte tidlig på 90-tallet og ble intensivert med Israels blokade i 2006. Det er umulig for befolkningen i Gaza å besøke familie og venner på Vestbredden og i Israel.

STOPP RIVINGEN!

I løpet av årets seks første uker har israelske styrker ødelagt eller konfiskert 283 palestinske hjem og andre bygningsstrukturer. Med dette er 404 palestinere, hvorav 219 barn, gjort hjemløse.

Robert Piper, FNs koordinator for humanitært arbeid i Palestina, kaller utviklingen for «svært alarmerende.»

Han ber Israel om å respektere internasjonal lov, og umiddelbart stanse ødeleggelsene av palestinsk eiendom på den okkuperte Vestbredden.

Svært mange av husene som nå er revet, var gitt som humanitær hjelp til vanskeligstilte familier på den okkuperte Vestbredden. Flere av de berørte familiene er fra beduinsamfunn i område C, som er under full israelsk kontroll.

Mange av dem har flere ganger tidligere opplevd å få hjemmene sine revet av israelske styrker. Nå står de attet på bar brakke.

– Israels offensiv mot palestinerne foregår på mange områder. Et av dem er husødeleggelser, som fungerer som kollektiv avstraffelse og etnisk rensing. Antall hus som er revet så langt i år er sjokkerende høyt, og palestinerne er maktesløse i møte med okkupanten som stadig går straffefri for sin lovløse framferd. Siden 1967 er nærmere 49 000 strukturer revet, sier leder i Palestinakomiteen, Kathrine Jensen.

INGEN ALTERNATIVER

Israel begynner rivingene med at husene er bygget uten tillatelse.

Men offisiell israelsk statistikk viser at bare 1,5 prosent av palestinske søknader om byggetillatelse i område C blir godkjent.

Det er også i område C de fleste ulovlige bosettingene ligger, med egne veier som er reservert for israelere.

For mens de palestinske hjemmene rives gang på gang, er det grønt lys for bygging og utvidelse av israelske bosettinger - ulovlige ifølge internasjonal lov - i samme område.

– Israel seiler under falskt flagg når de begynner rivingen med at husene er ført opp ulovlig. Det er Israels tilstedeværelse på Vestbredden som er ulovlig, og så lenge det ikke får noen konsekvenser for Israel å fortsette fordrivingen av palestinere vil vi heller ikke se noen slutt på det, sier Jensen.

PALESTINAKOMITEEN MED NYE PROSJEKTER PÅ VESTBREDDEN

Aktivister planter oliventrær i Jordandalen.

Palestinakomiteen har startet opp to nye solidaritetsprosjekter på Vestbredden.

– Vi gleder oss til å komme i gang og oppfordrer alle interesserte til å ta kontakt hvis de tror at dette er noe for dem, sier koordinator for Palestinakomiteens solidaritetsprosjekt på Vestbredden, Annicken Lundgård.

Det er snakk om oppdrag av kortere varighet (fire til seks uker) i landbyen Jayyous nord på Vestbredden eller i Jordandalen.

Arbeidet i Jayyous går ut på å hjelpe til med jordbruksarbeid som olivenhøsting og appelsinplukking. Innbyggerne i Jayyous er sterkt rammet av muren israelske myndigheter har bygget inne på palestinsk

område.

I Jordandalen skal solidaritetsarbeiderne både hjelpe til med praktisk arbeid, dokumentere menneskerettighetsbrudd og fungere som beskyttende tilstedeværelse. Situasjonen for palestinerne i Jordandalen er svært vanskelig. Området er ressursrikt, og gjennom systematiske husrivninger, landkonfiskering og etablering av nye kolonier søker Israel full kontroll over området. Palestinske beduinsamfunn er særlig utsatt i denne sammenheng.

For mer informasjon og søknadspapirer, kontakt Annicken Lundgård på annicken@gmail.com

Du kan også lese mer om prosjektene på Palestinakomiteens nettsider.

Tale Stensdal (13) på stand i Drammen sentrum.

Pizzakveld hos Palestinakomiteen i Drammen

Styremøte i Palestinakomiteen i Drammen

FRISTER MED PIZZA OG STUDIESIRKEL

Veien til nye aktivister går gjennom magen.

Drammen har Palestinakomiteen kjørt Palestinakomiteens studiesirkel over tre kvelder. I tillegg har styreleder Arne Birger Heli hatt en studiedag en lørdag. Studiene har tatt for seg både historie, sionismen og dagens situasjon, blant annet med Oslo-avtalens bedrøvelige konsekvenser for palestinerne. Vi tror studier er et veldig bra tilbud, fordi det også fungerer sosialt ved at man møtes til både hygge og nytte.

TELT PÅ TORGET

Lokallaget har også engasjert seg i saken til den sultestrikende palestinske fangen Al-Qeiq, som i skrivende stund har sultestreiket i 80 dager og er i veldig dårlig forfatning. Hver dag skal vi ha telt på torget, og vårt medlem Mohammed Dahman vil hver dag være i teltet og ikke spise i solidaritet med Al-Qeiq. Å ha aktiviteter for medlemmene er viktig, men også et tilbakevendende

tema; hva skal vi tilby? Og har vi et lokale som ikke koster for mye? Vi har litt varierende erfaring med oppmøte, men studiene samla rundt 10 medlemmer, og det synes vi var bra.

«Vi i styret tror studier er et veldig bra tilbud»

Men hva med ungdommen? Det er jo viktig at det ikke bare er godt voksne som er aktive, noe som er litt for framtrepende i lokallaget vårt. Så dermed tok vi litt i og annonserte en pizzakveld på byen for de under 30, med mulighet for de over også. Vi ba folk melde seg på slik at vi hadde litt oversikt over hva vi kunne vente oss. Og faktisk møtte det opp femten unge mennesker, pluss noen over 30. Pizzaen gikk unna mens Arne Birger fortalte og viste bilder fra Palestina. Han fortalte også litt om Palestinakomiteen. Vi passa på å få epostadressa til alle som kom slik at vi kan følge opp. Så får vi se hvem som kom for å bli aktivister og hvem som kom for å spise pizza.

Palestinsk arbeider venter inne i «slusen» som han må igjennom for å nå fram til kontrollpunktet i Tulkarm. Foto: Synne Dahl

ISRAEL SOM APARTHEIDSTAT

FNs apartheid-definisjon er treffende for Israel-Palestina-tilfellet.

TEKST: JONAS IVERSEN, NESTLEDER I PALESTINAKOMITEEN

FNs definisjon på apartheid uttrykkes i artikkel 2 i FNs konvensjon som forbyr apartheid. Her følger en forenklet oversettelse fra engelsk.

ARTIKKEL 2

I denne konvensjonen vil forbrytelsen «apartheid», som inkluderer liknende rasebasert segregering og diskriminerende politikk som ble praktisert i særlige Afrika, gjelde for følgende inhumane handlinger begått med hensikt å etablere og opprettholde herredømme av en rasebasert gruppe over hvilken som helst annen rasebasert gruppe, og systematisk undertrykke dem:

a. å fornekte en representant fra en rasebasert gruppe retten til liv og personlig frihet;
i. ved mord;

ii. ved å påføre alvorlig kroppslig og mental skade, ved å begrense deres frihet eller verdighet, eller ved å anvende tortur mot dem eller ondskapsfull, inhuman og nedverdiggende behandling eller straff;

iii. ved tilfeldige arrestasjoner og ulovlige fengslinger;

b. å intensjonelt tilrettelegge levevilkårene slik at de forårsaker gruppas fysiske ødeleggelse helt eller delvis;

c. å ha lover eller andre tiltak som har til hensikt å forhindre en rasebasert gruppe fra å delta i det politiske, sosiale, økonomiske og kulturelle livet i landet, og intensjonelt å skape forhold som forhindrer full utfoldelse av slike grupper, spesielt ved å nekte dem grunnleggende menneskerettigheter, inkludert retten til arbeid, retten til å organisere fagforeninger, retten til utdanning, retten til å forlate og å returnere sitt eget land, retten til en nasjonalitet, retten til

behandler palestinere, er det lett å se hvor mange av disse punktene som er treffende, både for palestinere med israelsk statsborgerskap og for de uten. Noen punkter er mer treffende enn andre. Min egen konklusjon er at punkt **(b)** faktisk passer bedre for Israel-Palestina-tilfellet enn det gjorde for apartheidsystemet i Sør-Afrika, mens det er motsatt for punkt **(e)**. Dette kan forklares med at de har ulike ideologiske utgangspunkt, hvor de svarte i Sør-Afrika hovedsakelig ble sett på som billig arbeidskraft for de hvite, mens sionistene har vært (og er fortsatt) mest opptatt av å få palestinere vekk.

En protest mot å akseptere at FNs apartheid-definisjon er treffende for Israel-Palestina-tilfellet er at det i konvensjonen er snakk om «rase» og «rasebaserte grupper», og at gruppeinndelingen i Israel-Palestina-tilfellet ikke kan sies å handle om rase, men heller om etnisitet. Men hvis man ser på FNs definisjon av rase i FNs konvensjon fra 1966 som forbyr rasediskriminering, kommer det tydelig frem at FN tolker rasediskriminering i vid forstand, hvor diskriminering som baseres på farge, opphav, etnisitet eller nasjonalitet alle faller innenfor definisjonen «rase-diskriminering».

Kort oppsummert er det god grunn til å kalle Israel en apartheidstat. Dette gjør sionistenes behandling av palestinerne til en forbrytelse mot menneskeheten. Israel har etablert, opprettholder og utvider et apartheid-system som undertrykker palestinerne, både innenfor og utenfor Israels grenser.

Kontrollposten i Tulkarm. Palestinske arbeidere som skal inn til Israel for å jobbe må vise fram id-kort og arbeidstillatelse, og avgi fingeravtrykk.
Foto: Synne Dahl

bevegelses- og bostedsfrihet, retten til menings- og ytringsfrihet, og retten til fritt å organisere seg politisk;

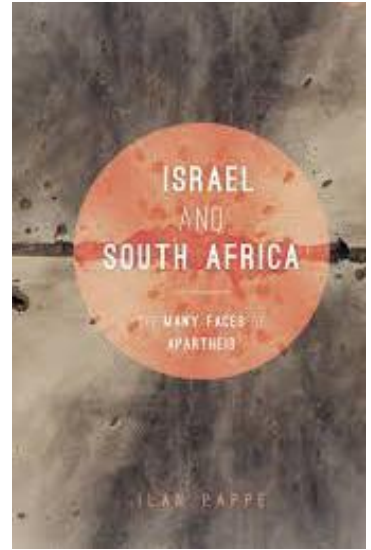
d. utføre tiltak, inkludert juridiske, designet for å splitte befolkningen langs rasebaserte skillelinjer ved å etablere separate reservater og ghettoer, å forby ekteskap på tvers av de rasebaserte gruppene, ekspropriering av eiendom fordi den tilhører representanter fra en bestemt rasebasert gruppe;

e. å utnytte arbeidskraften til en bestemt rasebasert gruppe, spesielt gjennom tvangsarbeid;

f. å rettsforfølge organisasjoner og personer, ved å ta fra dem rettigheter og friheter, fordi de står opp mot apartheid.

EN FORBRYTELSE MOT MENNESKEHETEN

For de av oss som har litt kjennskap til hvordan Israel

APARTHEID DA OG NÅ: ISRAEL OG SØR-AFRIKA

TEKST: JONAS IVERSEN,
NESTLEDER I PALESTINAKOMITEEN

Illan Pappes nye bok «Israel and South Africa – The Many Faces of Apartheid» gir økt tro på at boikott, deinvesteringer og sanksjoner (BDS) er veien å gå.

Den israelske historikeren Ilan Pappé er både redaktør og medforfatter av den nye og viktige boka «Israel and South Africa – The Many Faces of Apartheid».

Som tittelen avslører, er poenget med boka å sammenligne apartheid i Israel med apartheid i Sør-Afrika. Dette er et veldig viktig tema for oss i Palestinakomiteen. Mens apartheid i Sør-Afrika (1948-1994) er et avsluttet kapittel, fortsetter apartheid i Israel med stadig økende kraft. Det er viktig for oss å ha kunnskap om likhetene og forskjellene mellom disse to tilfellene av apartheid. Det handler både om å få folk til å forstå hva Israel og sionismen dreier seg om, og om hva vi kan lære av anti-apartheidkampen i Sør-Afrika-tilfellet. Så selv om boka er veldig akademisk av seg, kan innholdet lett overføres til politisk argumentasjon og taktikk.

Hovedkonklusjonen jeg kan trekke ut fra denne boka er at Israel er en apartheidstat som bør bekjempes, og kampen mot apartheid i Sør-Afrika er en kilde til lærdom og inspirasjon. Boka gir økt tro på at boikott, deinvesteringer og sanksjoner (BDS) er veien å gå.

BOKA SOM HELHET

Bidragstyperne i boka har ekspertise enten om Israel-Palestina eller om Sør-Afrika, og utfyller hverandre godt. Boka er delt inn i fire deler. Den første delen fokuserer på de historiske røttene til begge apartheidstatene, hvor bosetterkolonialismen er et viktig utgangspunkt og en opplagt fellesnevner for både Israel og Sør-Afrika. Mens den første delen vektlegger likhetene, drøfter del to og tre i større grad forskjellene. Del fire avslutter med hvordan vi kan bruke apartheidanalogien i den palestinske motstandskampen fremover. I denne «anmeldelsen» vil jeg fokusere på de konklusjonene jeg sitter igjen med som jeg opplever er mest relevante for oss i Palestinakomiteen.

ISRAEL VS. SØR-AFRIKA

Når det kommer til å sammenligne apartheidstrukturene skapt av Israel og de som var i Sør-Afrika under apartheidtiden der, så er det mange likhetstrekk, noe som gjør sammenligningen nyttig, interessant og inspirerende. Det konkluderes flere steder i boka med at den israelske apartheidpolitikken er mer brutal i de okkuperte palestinske områdene i dag enn det noen gang var for de svarte under apartheidperioden i Sør-Afrika. På den andre siden er det ikke fullt så ille for palestinerne som er statsborgere av Israel som det var for de svarte i Sør-Afrika. Samtidig tydeliggjøres det hvordan forholdene for palestinerne innad i Israel likevel kan klassifiseres som apartheid. Dette blir lettere å se hvis man heller bruker folkeretten og FN's definisjon på apartheid som sammenligningsgrunnlag, noe vi i Palestinakomiteen også bør ta utgangspunkt i når vi skal overbevise nølerne om at Israel er en apartheidstat.

ISRAEL VS. APARTHEIDKONVENSJONEN

FN har definert hva apartheid er (se artikkel 2 i FN's konven-

sjon fra 1973 om apartheid, eller side åtte i dette bladet). Tar man utgangspunkt i konvensjonen er det lett å se, for de som kjenner forholdene til palestinerne innad i Israel, at også denne delen av det palestinske folk er offer for apartheid. Konvensjonen klassifiserer samtidig apartheid som en forbrytelse mot menneskeheten og angår derfor Den internasjonale straffedomstolen (ICC). Dette er spesielt interessant siden Palestina har blitt medlem av ICC.

Den sørafrikanske professoren Ran Greenstein avslutter boka med betraktninger om apartheidkonvensjonen, Israel som en apartheidstat, og hvilke strategiske lærdommer vi kan ta med oss i kampen mot det sionistiske prosjektet. Han minner oss om at det er verdifullt å studere likheter og ulikheter med Sør-Afrika dersom hensikten med sammenligningen er å lære hvordan vi best kan bekjempe det sionistiske prosjektet. Sammenligningen har altså ingen egenverdi, og det er opp til oss om vi tar denne kunnskapen i bruk på en nyttig måte.

FORDRIVELSE VS. BILLIG ARBEIDSKRAFT

En vesentlig ideologisk forskjell mellom apartheidprosjektet i Sør-Afrika og det sionistiske prosjektet i Israel-Palestina er hva som er det ønskede målet for separasjonen (apartheid).

Forskjellen kan oppsummeres med ordet «fordrivelse» i Israel-Palestina-tilfellet og «billig arbeidskraft» i Sør-Afrika-tilfellet. Mens apartheidregimet i Sør-Afrika ønsket å bruke de svarte som billig arbeidskraft i en økonomi som ble styrt og eid av de hvite, har sionistbevegelsen

først og fremst ønsket å få palestinerne vekk.

EGNE TANKER ETTER Å HA LEST BOKA

Det er både riktig og nyttig å kalle Israel en apartheidstat. Det er også inspirerende å sammenligne Israel med apartheidregimet i Sør-Afrika, ikke minst med tanke på at Israel beveger seg i samme retning som Sør-Afrika gjorde internasjonalt, det vil si mot mer og mer isolasjon og fordømmelse. USA er den viktigste og ofte den eneste allierte Israel har, og det var tilfellet for Sør-Afrika også.

De ulike ideologiske målsetningene mellom de to apartheidsystemene gjør at folkemord er et mye mer sannsynlig alternativ for Israel enn det var for Sør-Afrika. Folkemord og fordrivelse er forenelig med sionistisk målsetting om å få palestinerne fjernet fra historiske Palestina. Folkemord og fordrivelse er derimot ikke forenelig med målsettingen til apartheidregimet i Sør-Afrika siden målsettingen med apartheidsystemet var å utnytte de svarte som arbeidskraft. Det forutsetter at de lever og bor i landet. Dette folkemorderiske potensialet med sionismen tydeliggjør at kampen mot den sionistiske bevegelsen er en hastesak.

Det er all grunn til å bruke analogien om apartheid aktivt når vi organiserer motstand mot Israels sionistiske prosjekt. Jeg har stor tro på at det er en riktig taktikk for Palestinakomiteen, og gleder meg derfor over at vi nå har satt i gang kampanjen «Apartheidfrie soner». Så lær dere argumentene, oppsøk de riktige stedene, og push for boikott og apartheidfrie soner overalt!

« Det er all grunn til å bruke analogien om apartheid når vi organiserer motstand mot Israels sionistiske prosjekt »

Klare for aksjon! Fra venstre: Hilde Vik, Stephan Lyngved og Eirik Iversen fra Palestinakomiteens Boikottutvalg. Til høyre: Jan Briseid, styremedlem i Palestinakomiteen i Oslo.

KAMPANJESTART FOR APARTHEIDFRIE SONER

Fritt Palestina ble med på boikottaksjon i Oslo.

TEKST OG FOTO: LINE SNEKVIK

Det er en av de siste tirsdagene før jul, og medlemmer av Palestinakomiteens Boikottutvalg og Palestinakomiteen i Oslo skal prøvekjøre den nye kampanjen «Apartheidfrie soner».

Utstyrt med boikottklistremerker, informasjonsskriv og «godkjent»/«ikke godkjent»-plakater skal Stephan Lyngved, Hilde Vik, Eirik Iversen og Jan Briseid kartlegge apartheidfaktoren i bydelen Grünerløkka på Oslos østkant – Apartheidfrie soner er en langsiktig kampanje med et stort mål. Vi ønsker å kartlegge hvilke butikker, forretninger, restauranter og så videre som handler med Israel. Deretter ønsker vi at så mange som mulig av disse skal boikotte alle israelske varer, sier Stephan Lyngved fra Boikottutvalget i Palestinakomiteen.

DADLER FRA ISRAEL

Første stopp er Sultan Marked, en populær grønnsaksbutikk som ligger på løkka «paradegate», Thorvald Meyers gate. Her inne finner vi dadler av merket Jordan Valley, som ligger under det israelske selskapet Hadeklaim. Når vi på høflig vis konfronterer personalet med dette, blir de bestyrtet og erklærer at dadlene skal være ute av butikken innen fredag.

Men kort tid etter kommer kontrabeskjeden fra daglig leder, som sier at de israelske dadlene får bli i hylla:

– Noen ganger kommer dadlene fra Israel, andre ganger fra Palestina. Det er ikke jeg som bestemmer det, sier han med et skuldertrekk, og understreker at han «støtter Palestina».

– Det er skuffende at Sultan fører disse dadlene når de sier at de støtter Palestina. Som en uavhengig butikk utenfor kjede kan de jo velge helt fritt hvilke varer de skal selge i

butikken, sier Hilde.

– Definitivt et sted vi må følge opp.

Turen går videre til Coop X-tra øverst i Thorvald Meyers gate. Her har vi tidligere sett frukt fra Israel, men denne desemberdagen er fruktdisken apartheidfri.

Likevel er Stephan tilbakeholden med å henge opp «godkjent»-plakat.

– Jeg er ikke sikker på at de ikke fører varer fra Israel. Det kan være tilfeldig at vi ikke fant noe nå, sier han, og leverer informasjonsskrivet til en av de ansatte.

APARTHEIDFRITT HÅR

Det israelske merket MoroccanOil finnes i mange norske frisørsalonger, men ingen av de to frisørsalongene vi oppsøker på Grünerløkka fører dette merket.

Ifølge frisørsalongene ligger det ingen politikk bak avgjørelsen om ikke å selge MoroccanOil.

– Men flere kunder har gjort oss oppmerksomme på at de ikke vil ha MoroccanOil, bekrefter en av frisørene hos På Håret i Markveien.

Inne på den danskeide raritetsbutikken TGR finner vi kroppsprodukter med det illevarslende navnet «Dead Sea». Vi finner fram boikott-klistremerkene og dekker flaskene med apartheid-advarsler.

Men ved nærmere ettersyn er det ikke mulig å bekrefte at varene er produsert i Israel. Det står rett og slett ingenting på flaskeetikettene om hvilket land de er fra. Heller ikke butikkpersonalet kan si noe om hvor «Dead Sea»-produktene er produsert, men de ringer til daglig leder som sender en sms med lovnad om å finne ut av saken.

Stephan og gjengen er fornøyd:

– Jeg er positivt overrasket. Alle de ansatte vi har snakket med er imøtekommende og behjelpelige. Problemstillingen er ikke fremmed heller. Folk skjønner med en gang hva man er ute etter når man spør etter israelske varer. De har det litt i bakhodet, mener Stephan.

Vi bestemmer oss for å fjerne klistremerkene fra flaskene, og konkluderer med at TGR er uskyldig inntil det motsatte er bevist. I teorien kan produktene også være fra Jordan, selv om sannsynligheten for dette er liten.

BUGNER MED JAFFA

Inne på KIWI i Markveien er det derimot ingen tvil om at det selges varer som smaker av okkupasjon. I fruktdisken bugner det med Jaffa-grapefrukt fra Israel. Hilde ber om å få snakke med daglig leder eller fruktsjefen, men begge har gått for dagen. Hun får i stedet slått av en prat med låsansvarlig, som lover å overlevere informasjonsskrivet til daglig leder.

– Det er tydelig at det lønner seg å gå inn i butikkene på dagtid for å få daglig leder i tale. Send studenter eller andre med ledig tid på dagen, tipser Hilde.

Før vi går dekker vi Jaffa-grapefruktene med boikott-klistremerker.

– **Hvordan syns dere at det gikk?**

– Det gikk litt som forventet, egentlig. Vi har åpenbart mye arbeid foran oss med å få kartlagt butikkene, sier Stephan.

– Vi kommer til å følge opp de vi har vært innom, forsikrer Hilde.

Les mer om kampanjen Apartheidfrie Soner på Palestina-komiteens nettsider.

Jaffa-grapefrukt fra Israel.

TIPS TIL VELLYKKET BOIKOTTAKSJON:

Tidspunkt for aksjonen

Det beste er om dere kan aksjonere før klokken 15.00 ettersom daglig leder gjerne drar tidlig fra jobb. Hvis dette blir vanskelig for de som skal aksjonere, prøv helger. Daglig leder jobber også helger i blant. Man kan også spørre betjeningen ut om når det er mulig å få møtt daglig leder.

Vær positiv

Dette er en positiv kampanje som ønsker å kartlegge hvilke butikker som selger israelske varer, men ikke minst også bevisstgjøre. Møter du betjeningen med et smil og en hyggelig tone, får du som regel god hjelp til å lokalisere eventuelle israelske varer. Det er også mye større sjans for at de tenker over hva du har sagt når du går, enn at de avfeier deg som en kjipt kunde.

Vær grundig

Vær helt sikker før du leverer ut en «godkjent»-plakat. Et «nja, tror ikke det» er ikke et godt nok svar på om de selger israelske varer. Men samtidig, har daglig leder forsikret deg om at de ikke selger israelske varer, så må vi stole på det. Vi er, som alle andre, vanlige forbrukere som må kunne stole på butikksjefer.

Det er lov å aksjonere

Kommer man inn i en butikk som har masse israelske varer og en butikksjef som ikke er interessert i problematikken, er det helt ok å aksjonere. Dekk varene med klistremerker, eller bær alle varene til kassen og gjør en scene ut av det. Poenget er bare å begynne med dialog. Snakk med daglig leder eller betjening før dette.

Foreslå alternativer

Hvis mulig, bør man tipse butikkene om alternativer til de israelske varene de fører. Dette ble gjort under SodaStream-kampanjen, hvor man foreslo AGA som et alternativ til SodaStream.

Okkupert Øst-Jerusalem.
Foto: Fagforbundet

FAGLIG SOLIDARITET MED PALESTINA

Fagorganiserte rundt om i verden støtter kampanjen for å innføre økonomiske sanksjoner som skal presse staten Israel til å respektere palestinske rettigheter og internasjonal lov.

TEKST: EDDIE WHYTE, FAGFORBUNDET

Norge er vi spesielt opptatt av Palestina-spørsmålet. Oslo-avtalen fra 1993, som vi en gang var så stolte av, har vist seg å være en katastrofe for palestinerne. 22 år etter avtalen er Palestina fortsatt okkupert, Gaza er blitt verdens største fengsel og israelske bosettere koloniserer stadig større palestinske landområder på Vestbredden. En lang rekke FN-vedtak og internasjonale forhandlinger gjennom flere tiår har ikke ført til et rettferdig resultat. Palestinerne lever fortsatt under okkupasjon i en apartheidstat, og en fredelig løsning virker langt unna.

INSTITUSJONALISERT DISKRIMINERING

Sør-Afrikas tidligere statsminister og arkitekten av apartheid, Hendrik Verwoerd, kalte Israel for en apartheidstat allerede i 1961. Ordet apartheid betyr «adskillelse» og innebærer en institusjonalisert diskriminering av folkegrupper. Det er ikke tvil om at staten Israel utøver institusjonalisert diskriminering.

Det finnes to rettssystemer på Vestbredden, et sivilt for jøder og et militært for palestinere. Palestinske arbeidere blir trakassert og diskriminert. Infrastruktur, veier, elektrisitet og vann, er delt i to. Den moderne infrastrukturen som er i stadig utvikling, er forbeholdt israelske jøder, mens tjenestene for palestinere som verken blir vedlikeholdt eller utviklet, forfaller. Palestinerne har et sterkt begrenset selvstyre som ligner veldig på Sør-Afrikas bantustaner, med en tilsvarende begrenset bevegelsesfrihet.

Blokaden av Gaza, ulovlige apartheidmurer, militære sjekkpunkter, trakassering av palestinske arbeidere, fengsling av palestinske barn, Israels «skyt for å drepe»-politikk i Jerusalem og på Vestbredden, de folkerettsstridige bosettingene og koloniseringen av palestinske landområder styrker den institusjonaliserte diskrimineringen.

Verdenskjente menneskerettighetsforkjempere som

Nobels fredsprisvinnere Mairead Corrigan, biskop Desmond Tutu og tidligere president i USA, Jimmy Carter, har vært tydelige i sin kritikk av Israels apartheidpolitikk. Den internasjonale boikottkampanjen vokser raskt og Israel blir stadig mer isolert i verdenssamfunnet.

STØTTER OKKUPASJONEN ØKONOMISK

Norske myndigheter har fortsatt en viktig rolle å spille i å løse konflikten. «Farlige forbindelser» – en rapport som ble utgitt av Norsk Folkehjelp og Fagforbundet i 2013 og «Farlige forbindelser II» utgitt i slutten av 2015, viser at norsk næringsliv og norske myndigheter støtter den ulovlige israelske okkupasjonen økonomisk – både bevisst og ubevisst.

Rapportene dokumenterer også hvordan norske selskaper importerer og selger bosettingsvarer eller har handelsforbindelser med selskap i de okkuperte områdene. Norge importerer israelske våpen, driver forsknings samarbeid med israelsk sikkerhetsindustri, og norske våpen blir brukt i de okkuperte palestinske områdene.

Kjernen i den pågående konflikten er utvilsomt den israelske okkupasjonen og apartheidpolitikken. Det må legges økt press på de israelske myndighetene om å følge opp FN-vedtakene om å avskaffe apartheidsystemet, avslutte okkupasjonen og respektere palestinske rettigheter og internasjonal lov.

LITE TROVERDIG KRITIKK

Noen liker dårlig fagbevegelsens kritikk av Israels apartheidpolitikk og stempler saklig og dokumentert kritikk av staten Israel som antisemittisme. Det er en vanlig avsporing fra kristne fundamentalister og norske israelvener som er lite troverdig, og som bevisst ignorerer den store motstanden mot Israels krigsmaskineri og okkupasjonspolitikk som finnes blant verdens jøder.

«Norsk næringsliv og norske myndigheter støtter okkupasjonen økonomisk »

Det finnes nemlig mange jøder, både i Israel og i verden for øvrig, som er sterkt kritiske til den umenneskelige behandlingen palestinerne blir utsatt for, og som jobber for en rettferdig løsning på konflikten. Det være seg de mange israelske soldatene som skammer seg over sin rolle som militær okkupasjonsstyrke og som forteller om grusomhetene de ble tvunget til å være med på, eller de israelske ungdommene som nekter å utføre militærtjenesten i protest mot sin egen regjeringens okkupasjonspolitikk, eller de israelske organisasjonene som dokumenterer menneskerettighetsbrudd. Det være seg krigsveteranene fra den israelske hæren i organisasjonen B'Tselem, som forteller om undertrykkelsene de har deltatt i, eller fremtredende israelske politikere - som for eksempel den tidligere israelske presidenten Avraham Burg - som advarer om at Israel er i ferd med å miste sin egen sjel.

Og hva med de mange jødiske forfatterne og akademikerne som roper høyt om Israels menneskerettighetsbrudd og undertrykkelse av palestinerne? Folk som Miko Peled, Michael Selzer, Ilan Pappé, Rabbi David Weiss, Moshe Menuhin, Eibie Weizfeld, Steve Quester, Joel Kovel, Norton Mezvinsky, Ora Wise, Norman Finkelstein, Phyllis Bennis, Adam Shapiro og Daniel Boyarin, for å nevne noen.

VIL TVANGSFLYTTE PALESTINERE

Israel har gjentatte ganger blitt fordømt av Amnesty International for drap på sivile, menneskerettighetsbrudd og overgrep som inkluderer såkalte «likvidasjoner»; kaldblodige mord. Israel har lenge operert med en «skyt for å drepe»-politikk i Jerusalem og på Vestbredden.

Såpass alvorlig er israelske styrkers bruk av det som beskrives som «overdreven, tilfeldig og brutal makt mot palestinerne», at Amnesty har bedt USA, EU og resten av verdenssamfunnet om å avstå fra all handel med militært utstyr til Israel.

Og mens antallet drepte palestinere vokser, truer Netanyahu regjering med enda en form for etnisk rensing: De vil tvangsflytte titusener av palestinere ut av byen Jerusalem

der de har bodd i mange generasjoner og lenge før staten Israel ble stiftet. Dette handler ikke om en væpnet konflikt mellom to hærer, men om en ulovlig okkupasjon der sivilbefolkningen – hovedsakelig palestinere - er ofrene. Situasjonen for palestinerne har aldri vært verre.

De lever under en stadig mer aggressiv israelsk okkupasjon – blokaden av Gaza, drap på sivile på Vestbredden, ulovlige apartheidmurer, fengsling av palestinske barn, folkerettsstridige bosettinger og en målrettet, ulovlig kolonisering av palestinske landområder.

REGJERINGEN MÅ ØKE PRESSET

Menneskerettighetsbrudd begått av den israelske staten er dessverre ikke noe nytt. En lang rekke FN-vedtak som fordømmer Israels koloniseringspolitikk blir ignorert av Netanyahu regjering uten at det får noen reelle konsekvenser. Fagorganiserte rundt om i verden mobiliserer til støtte for palestinske rettigheter.

Her hjemme mener vi at vår regjering må øke presset på israelske myndigheter om å følge opp FN-vedtakene om å avskaffe apartheidsystemet, avslutte okkupasjonen og respektere palestinske rettigheter og internasjonal lov.

Vi mener at israelere og palestinere har rett til å leve i fred og sikkerhet. Og akkurat derfor bør fagbevegelsen satse enda mer på å videreutvikle samarbeidet med den internasjonale BDS-bevegelsen (Boikott, deinvesteringer og sanksjoner av staten Israel), og støtte kampanjen for en internasjonal boikott av en regjering som ikke respekterer palestineres rettigheter og som ikke lytter til verdensopinionen.

Det er viktigere enn noen gang å opprettholde presset på israelske myndigheter for å avskaffe apartheidsystemet og avslutte okkupasjonen. Israel må tvinges til å respektere både palestinske rettigheter og internasjonal lov. En internasjonal boikott av en regjering som ikke respekterer palestineres rettigheter og som ikke lytter til verdensopinionen, er fortsatt det beste politiske virkemiddelet vi har i møte med Israels umenneskelige okkupasjonspolitikk.

Artikkelforfatteren foran et senter i Palestina som er støttet av Fagforbundet og Norsk Folkehjelp. Foto: Fagforbundet

Barn i Gaza. Foto: Fagforbundet

Demonstrasjon
i Montpellier
23. juli 2014.

BDS FORBUDT I FRANKRIKE

Deltakelse i BDS-kampanjer er en straffbar handling, fastslår fransk Høyesterett.

Appellere offentlig til boikott av israelske produkter har lenge vært forbudt i Israel. Dette bør ikke overraske noen. Mer overraskende er det at forbudet nå også gjelder i Frankrike.

ANKET TIL HØYESTERETT

Det hele begynte i september 2009 og i mai 2010, da BDS-aktivister aksjonerte i et stort kjøpesenter øst i Frankrike. Kledd i t-skjorter med logoen «Leve Palestina, Boikott Israel» delte aktivistene ut løpesedler med oppfordring om ikke å kjøpe israelske varer. Det bør understrekes at løpesedlene ikke ga uttrykk for antisemittisme, og at kjøpesenteret ikke anmeldte aktivistene, siden disse ikke forstyrret senterets drift.

Allikevel ble 14 aktivister dømt til å betale en felles bot på 28 000 euro, i tillegg til individuelle bøter på 1000 euro hver. Saken ble anket til Høyesterett som den 20. oktober 2015 opprettholdt den opprinnelige dommen. Dermed slo den franske Høyesterett fast at deltakelsen i en BDS-kampanje er en straffbar handling. Høyesterett begrunner dommen ut fra en lov som forbyr «oppfordring til diskriminering, hat eller vold rettet mot personer eller grupper av personer pga deres tilhørighet til en bestemt etnisitet, nasjon, rase eller religion.» Videre slår Høyesterett fast at kun staten kan iverksette en boikott (embargo).

BDS-KAMPANJEN VIRKER

Flere jurister synes dommen er merkelig. Noen påpeker at BDS-kampanjen ikke går lenger enn å oppfordre forbru-

kerne til å bruke valgfriheten sin. Andre stiller spørsmål om hvorvidt den politiske friheten er underlagt produsentenes rettigheter. Patricia Vendramin, som er forskningsdirektør ved Institutt for sosiologi og sammenliknende politikk på Universitetet i Louvain-la-Neuve, minner oss om at tidligere oppfordringer til boikott (Sør-Afrika under apartheid, Burma under juntaen) aldri ble anmeldt og prøvd juridisk.

Dommen mot de 14 BDS-aktivistene falt ikke i et politisk vakuum. Den bekrefter at BDS-kampanjen virker og skremmer israelske styresmakter og deres allierte. Foreløpig er Frankrike det eneste landet som forbyr oppfordring til boikott av israelske varer. Det gjenstår å se om andre land vil følge etter.

Advokaten til BDS-aktivistene kommer til å anke saken til Den europeiske menneskerettighetsdomstolen, som vil bruke to til tre år for å avgi sin dom. I mellomtiden er BDS-kampanjer ulovlige i Frankrike.

Kilde til artikkelen: **Le Monde 06.11.2015**

Oversatt og bearbeidet av Daniel Ducrocq.

NB: 15.02 ble det klart at britiske myndigheter vil forby offentlige institusjoner å boikotte israelske varer. Vedtaket gjelder for kommunestyrer og andre offentlige instanser.

«Flere jurister synes dommen er merkelig»

– På tide å
innrømme det:
**ISRAEL ER EN
APARTHEIDSTAT**

*Vårt Israel har blitt en
apartheidstat, skriver den israelske
journalisten Bradley Burston i dette
personlige innlegget.*

TEKST: BRADLEY BURSTON

Jeg pleide å være en av dem som reagerte på at man omtalte Israel som en apartheidstat, men ikke nå lenger. Jeg var en av dem som argumenterte for at selv om landets kolonier og okkupasjonspolitikk var antidemokratisk og brutal, så kunne det fortsatt ikke omtales som apartheid.

Jeg mener ikke dette lenger. Ikke etter det som har skjedd den siste tiden.

Ikke etter at terrorister brannbombet et palestinsk hjem på Vestbredden, myrdet en 18 måned gammel baby og hans far og brente 90 prosent av morens kropp (*hun døde senere av skadene, red. anm.*), for deretter å oppleve at den israelske staten bestemte at familien ikke var kvalifisert for den finansielle støtten og kompensasjonen de automatisk innvilger israelske ofre for terrorisme.

Jeg kan ikke late som lenger. Ikke etter at Israels justisminister Ayelet Shaked eksplisitt erklærte steinkasting for terrorisme og la grunnlaget for en lov som gjør at man kan dømme steinkastere til 20 år i fengsel. Loven spesifiserte

ikke at den bare gjelder for palestinere.

Bare en uke senere kaster pro-kolonistiske jøder steiner, møbler og flasker med urin på israelske soldater og politi på Vestbredden. Responsen til Benjamin Netanyahu var å belønne steinkasterne med et løfte om å bygge hundrevis av nye bostetterboliger.

Det er slik prinsippet om likhet for loven har utviklet seg. To sett med lovbøker. Ett for oss, og ett for dem. Apartheid.

Vi har skapt dem. Vi er våre handlinger, og vi er skaden vi påfører millioner andre. Vi er det vi har lukket øynene for. Vårt Israel har blitt en apartheidstat.

VÅKNER TIL DAGLIGE GRUSOMHETER

Det var en tid da jeg skilte mellom Benjamin Netanyahu politikk og landet som jeg har elsket så lenge, men ikke nå lenger. Hver eneste dag våkner vi til enda en ny grusomhet.

Jeg pleide å være en person som trodde det fantes moralske og demokratiske grenser for hvor lavt statsministeren var villig til å synke. At det fantes grenser for hvor langt han ville bøye seg for de stolte tilhengerne av apartheid, for å styrke sin egen stilling.

Ikke nå lenger. Ikke etter Danny Danon.

Ikke når statsministeren, vår representant for folket og for Israel, foreslår å annektere Vestbredden og i realiteten lage bantustaner for palestinere som vil leve der uten statsborgerskap, fratrukket grunnleggende menneskerettigheter.

Personen som kommer til å representere oss alle i FN, mannen som vil snakke på våre vegne til den tredje verden, er den samme personen som kalte afrikanske asylsøkere i Israel for «en nasjonal epidemi». Den samme politikeren som har kommet med et lovforslag som har det formål å knuse alle organisasjoner som hjelper palestinske sivile og motsetter seg okkupasjonen. Samtidig vil staten få grønt lys til å fortsette sin finansiering av høyrevridde organisasjoner som er mistenkt for å kanalisere penger for å støtte opp om vold fra kolonistiske jøder.

HVA BETYR APARTHEID I ISRAEL?

Apartheid i Israel betyr at fundamentalistiske religiøse baner vei for større segresjon, forskjellsbehandling, én gruppes overlegenhet og en annen gruppes underkastelse.

Apartheid betyr at Likuds lovgiver og tidligere Shin Bet-leder Avi Dichter foreslår segregerte veier og motorveier for israelere og palestinere på Vestbredden.

Apartheid betyr hundrevis av angrep fra kolonister rettet mot palestinsk eiendom, levebrød og liv, uten at noen blir mistenkt, anklaget eller rettsforfulgt.

Apartheid betyr at utallige palestinere blir fengslet uten rettsak, skutt og drept i ryggen mens de løper for livet.

Apartheid betyr at Israel bruker hæren, politiet, militærdomstoler og administrative forvaringer, ikke bare for å stoppe terrorisme, men for å hindre omtrent alle former for ikkevoldelig protest fra palestinere.

I juli, etter utstrakte protester fra utallige menneskeret-

tighetsorganisasjoner, vedtok Israel « Law to Prevent Harm Caused by Hunger Strikes». Loven tillater tvangsmatning av fanger, selv når fangen nekter, dersom fangens liv er truet.

Natanyahus innenriksminister, Gilad Erdan, som har presset hardt på for å få igjennom denne loven, har kalt sultestreikende palestinske fanger - som sitter fengslet i månedvis uten siktelse - for «en ny form for terrorangrep brukt for å true den israelske staten».

Bare i et system så forvridt som apartheid kan det offentlige omtale og behandle ikkevold som terrorisme.

Under apartheidtiden i Sør-Afrika gjorde jøder som elsket landet, men hatet landets politikk, en heltemodig innsats for å bekjempe - med ikkevold - et rasistisk regime som nekter innbyggerne grunnleggende menneskerettigheter.

La oss følge deres eksempel.

Denne teksten stod først på trykk i Haaretz 17. august 2015. Artikkelen er oversatt til norsk og bearbejdet av Tom Dahle, Daniel Krutå og Marie Borgen, og trykkes i Fritt Palestina med Bradley Burstons tillatelse.

BRADLEY BURSTON

Bradley Burston er spaltist i den israelske avisen Haaretz og ansvarlig redaktør for Haaretz.com, som publiserer bloggen hans «A special place in Hell».

Under den første intifadaen jobbet han som korrespondent i Gaza for Jerusalem Post, og han var avisens korrespondent under Gulf-krigen i 1991. På midten av 90-tallet dekket han de israelsk-palestinske fredsforhandlingene for Reuters. I 2006 mottok han Eliav-Sartawi-prisen fra FN for for sin Midtøsten-journalistikk.

Burston er født i USA, men flyttet til Israel etter fullførte studier ved Berkeley. Han var med å etablere kibbutzen Gezer, som ligger mellom Tel Aviv og Jerusalem. Burston tjenestegjorde i IDF som sanitetsmedarbeider og studerte medisin i Beer Sheva før han tok fatt på journalistikken. Han er gift og har to døtre.

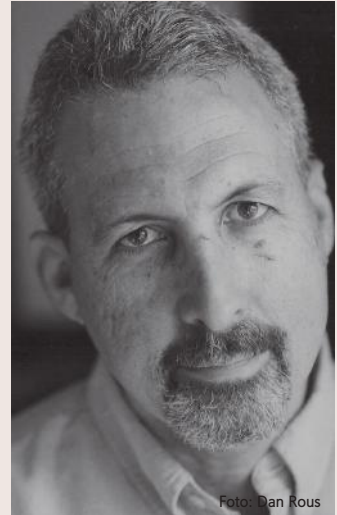

Foto: Dan Rous

Synne (31) og Ole (81) har begynt å brevveksle etter at de kom tilbake fra Palestina. Her er de to sammen i Jaffa.

Ole (81) tørker vekk tåregassen under en demonstrasjon i Ramallah. Foto: Synne Dahl

ALLE BURDE DRA TIL PALESTINA!

Synne (31) og Ole (81) er enige: Å reise til Palestina gjør noe med deg. – Jeg har bare lyst til å reise tilbake, sier Synne.

TEKST: LINE SNEKVIK

I november reiste Synne Dahl (31) og Ole Bjerke (81) til Vestbredden som deltakere på en av Palestinakomiteens studieturer. Det ble et minne for livet.

– Det var en fantastisk tur. Utrolig lærerik! Jeg har reist ganske mye, men jeg må innrømme at er dette er den beste turen jeg har vært på. Samholdet i gruppen var så sterkt og flott. Helt fantastisk! Alle burde dra på denne turen. Da hadde alle land anerkjent Palestina og okkupasjonen hadde endt, sier Synne med glimt i øyet

De to hadde litt ulike utgangspunkt for turen. Synne, som er fotograf, meldte seg på fordi hun alltid har hatt lyst til å fotografere i konfliktsoner.

– Jeg så på dette som en «trygg» mulighet til å få kickstartet den drømmen. Etter hvert som jeg oppdaterte meg mer på situasjonen i forkant av avreise, ble jeg mer og mer engasjert og nysgjerrig. Jeg skjønnte at denne turen ville gi meg mye mer enn bare visuelle inntrykk, sier Synne, som aldri har vært i regionen tidligere.

For Ole var utgangspunktet et litt annet. Han reiste ned til Israel for å jobbe på kibbutz i 1965. Men oppholdet ble ikke som forventet.

– I motsetning til andre kom jeg ikke tilbake som en israell-venn. Jeg opplevde en krigersk stemning overfor palestinerne,

og jeg var ute for flere episoder jeg ikke likte, sier Ole.

For den pensjonerte dommeren og forfatteren var dette første tur tilbake til Israel/Palestina siden 1965.

– Ja, jeg er nå en gammel kar, så jeg regnet i grunnen med å være ferdig med reisingen. Men så så jeg i Klassekampen at Peter M. Johansen skulle være reiseleder for Palestina-komiteen studietur i november. Da tenkte jeg at det her skulle nok bli interessant. *Dette kunne det være ok å være med på*, tenkte jeg da.

Og så ble det tur til Palestina.

OVERGIKK ALL FORVENTNING

Verken Synne eller Ole synes det er enkelt å svare på hva slags forventinger de hadde til turen.

– Jeg forventet å bli sjokkert, lei meg, sint. Men jeg syntes det var utrolig vanskelig å forberede meg. Jeg ante ikke hva som ventet. Grunnet familie og venner som er engasjert i Palestinakonflikten, så hadde jeg en noenlunde grei kunnskap til situasjonen. Likevel kunne jeg aldri ha forestilt meg det vi opplevde og så, sier Synne.

Ole er enig:

– Selv om man har lest mye om situasjonen, blir det noe helt eget å se det på egenhånd. Det blir utrolig mange sterke inntrykk, sier han ettertenksomt.

Han trekker fram en episode i Jerusalem som har brent seg fast i hukommelsen:

– Vi ruslet omkring i gatene, og det var israelske soldater overalt. Så passerte vi et sted hvor døra stod åpen slik at folk kunne se inn. Der stod det en ung gutt med buksene nede på knærne. Han måtte kle av seg i offentlighet foran soldatene, sånn at alle kunne se det, sier Ole, tydelig opprørt.

I løpet av det 11 dager lange oppholdet besøkte turdel-takerne Jerusalem, Betlehem, Nablus, Hebron, Ramallah, Jenin, Jeriko og Gamle Jaffa. Underveis møtte de palestinske politiske organisasjoner. Tanken er at deltakerne skal få et solid innblikk i den folkelige motstandskampen under okkupasjonen.

For Synne ble det viktig å få «landet» om kvelden og snakket igjennom dagens hendelser.

– Hver dag var fylt med masse informasjon og inntrykk som både var planlagt og situasjoner vi bare endte opp i. Og da natten kom var jeg fullstendig utslitt. Vi diskuterte ofte på kveldene alt vi hadde opplevd og fikk utløp for både frustrasjon, synspunkter og stilt de spørsmålene vi satt igjen med, sier hun.

På spørsmål om hva som var det beste med turen, er både Ole og Synne skjønt enige: Møtet med palestinerne.

– Jeg hadde hørt om hvor gjestfrie palestinerne er, men det overgikk all forventning. Vi møtte så mange flotte mennesker som tok oss inn i varmen, som svarte på spørsmålene våre med glede og som delte deilig mat med oss, smiler Synne.

FØLTE SEG TRYGGE

Israelske styrker har slått hardt ned på det palestinske opprøret som startet i fjor høst. Mer enn 170 palestinere, mange av dem tenåringer, er drept siden begynnelsen av oktober. 26 israelere er drept i samme tidsrom.

– Mens vi var der nede, var det opptøyer i fire byer på Vestbredden. Hebron gjorde inntrykk, men det var enda tøffere i Betlehem. Der skjøt de israelske soldatene med tåregass. Verst var det i Ramallah. Da vi kom dit, så vi tre store ambulanser som kjørte av gårde med blålys. Vi ble fortalt at 15 palestinske ungdommer var blitt skutt med skarpt, forteller Ole.

Til tross for den spente situasjonen, følte både Synne og Ole seg trygge mens de var i Palestina.

– Vi tok alle godt vare på hverandre og jeg følte meg alltid trygg. Guiden og reiselederen var alltid veldig flinke til å informere om situasjoner på forhånd eller underveis, så vi visste hvordan vi burde oppføre oss og hva vi ikke burde gjøre. Vi ble også tatt vare på av palestinerne i demonstrasjonene. De ga oss løk og tørket tårene våre da vi plutselig befant oss midt i tåregassen. Flotte folk, fastslår Synne.

Hvordan har det vært å komme hjem?

– Å komme hjem og skru på Dagsrevyen og havne rett på julebordet til Israels Venner på Stortinget, det var spesielt, for å si det mildt. Å høre at stortingsrepresentanter foreslår tettere samarbeid med Israel når man akkurat har vært der

nede og sett uhyrlighetene som palestinerne blir utsatt for...nei, det er fryktelig provoserende, sier Ole.

For Synne har det å komme hjem vært «*ganske sprøtt*». – Jeg har vært veldig emosjonell og har tydd til tårene av de minste urettferdigheter. Jeg har diskutert masse og prøvd å påvirke alle jeg kjenner til å engasjere seg. Til mine venners store frustrasjon, tror jeg!

Etter at hun kom hjem igjen, har hun holdt seg daglig oppdatert på situasjonen i Palestina. Hun legger ikke skjul på at turen har gjort noe med henne som person. Det er «før» og «etter» Palestina.

– Det er umulig å dra hjem fra en sånn reise uten å bli forandret. Jeg opplevde en sterk kampvilje og motivasjon i etterkant. Som til tider ble byttet ut med en følelse av håpløshet og ubetydelighet.

Men dette svinger frem og tilbake, og uten håp kan man like gjerne gi opp. Og det er uaktuelt, sier Synne, som allerede er klar for Palestina del II:

I februar reiser hun tilbake med Palestinakomiteen for å være solidaritetsarbeider i den lille landsbyen Jayyous nord på Vestbredden.

– Jeg gleder meg helt vilt! Dette blir en helt annen reise, så igjen står jeg her uten å ane hva jeg kan forvente meg. Jeg har ikke klart å legge Palestina fra meg, og jeg har skjønnet at det er en greie, dette. Man blir litt avhengig av å dra tilbake. **Lyst til å dra på studietur til Palestina? Sjekk palestinakomiteen.no/studieturer eller ta kontakt med Eldbjørg Holte: eldbjorgholte@gmail.com/mobil 48212214.**

«Det er umulig å dra hjem fra en sånn reise uten å bli forandret»

Vennskapsbyseminar på Hamar, 10. -11. april 2015.
Artikkelforfatteren foran til høyre.
Foto: Martin Næss Kristiansen/Hamar Arbeiderblad

SOLIDARITET I PRAKSIS: VENNSKAPSBYER

Med vennskapsby i Gaza eller på Vestbredden er det lettere å mobilisere til lokalt Palestina-engasjement, skriver Bernt Wold fra Palestinakomiteen i Hamar.

TEKST: BERNT WOLD, LEDER AV PALESTINAKOMITEEN I HAMAR

Hva er vitsen, utbrøt en ordfører på Hedmarken da undertegnede luftet tanken om vennskapsby for kommunen hans. Og han fortsatte med sterke meninger om at det kun førte til overfladiske møter med god servering og ikke noe annet.

Kanskje stemmer dette i noen tilfeller, men med hensyn til Palestina har vennskapssamband veldig mye for seg. Det okkuperte palestinske folk har sterkt behov for venner utenfor murene og stengslene, og når folk reiser på besøk til vennskapsbyen eller vennskapskommunen sin i Palestina, øker engasjementet kraftig etter hjemkomst. Det er regelen snarere enn unntaket.

I Hamar er det ikke alle som vet at byen har en vennskapsby i Palestina, selv om vi har hatt et vennskapssamband med Khan Younis på Gazastripen siden 2002. Og for vel fire år siden la kommunestyret ned en meget godt fungerende og offentlig oppnevnt Midtøstenkomité, av grunner som neppe tåler dagens lys. I siste valgperiode var det laber interesse i kommunestyret for Midtøsten, noe som trigget meg og noen andre ildsjeler til å opprette *Vennskapsbyforeninga Hamar-Khan Younis* i april 2014.

Med «ny» ordfører som har gjort comeback etter å ha sittet som ordfører i 12 år før 2011 og som virkelig skjønner hva det handler om, har vi store forhåpninger om andre takter nå. Men det forutsetter nok at vi skyver på.

Kommer det Palestinakomiteen til gode at det finnes vennskapsbyer? Jeg vil gjerne snu på spørsmålet: Kommer det vennskapsbysambandet til gode å ha en Palestinakomitee? Ja, utvilsomt. Men vi må nok innse at terskelen for å engasjere seg i Palestinakomiteen er høyere enn den er for å engasjere seg i ei vennskapsforening.

STAVANGER FØRST UTE

Flere norske kommuner har samband til palestinske kommuner. Stavanger var først ute. Nablusforeningen passerte 30 år i 2014; Stavanger kommune har hatt offisielt vennskapssamband med Nablus siden 1996. Sarpsborg følger deretter, med offisiell forbindelse til Betlehem siden 1997. Vennskapsforeningen startet opp i 1994, og tar jeg ikke helt feil var det på initiativ fra en frikirkepastor..! Lærdal er den tredje blant «veteranene», med til nå 18 år med svært godt og aktivt samband med Jeriko.

Trondheim har Ramallah, som vel er palestinerne hovedstad på Vestbredden. Dette samarbeidet startet opp i 2004. For noen få år siden var det et flott TV-program med en stor Trondheim-delegasjon på besøk i Ramallah med ordfører Rita Ottervik i spissen.

Hamar og Tromsø har sine vennskapsbyer på Gazastripa. Hamar undertegnet altså sin avtale med Khan Younis i 2002, Tromsø med Gaza by omtrent samtidig. Så må et svært godt samband framheves: I Nes i Akershus er det ei forening som har regelmessig kontakt med landsbyen Jayyous på Vestbredden. Foreningen har 70 medlemmer. Nes er Norges største kommune på korndyrking. Jayyous er typisk jordbruksområde. Foreninga reiser nedover på besøk annenhver påske, og om høsten de mellomliggende år kommer en delegasjon fra Jayyous til Nes. (Les mer om samarbeidet Nes-Jayyous på side 24.)

«LÆRDAL STREET» I JERIKO

Stavanger-Nabulus og Lærdal-Jeriko har på samme måte besøkt hverandre nokså regelmessig. For eksempel så har ikke mindre enn fem Lærdals-ordførere vært i Jeriko siden oppstarten. I Jeriko fins en «Lærdal street» og en «Lærdal kafé» på Al Quds-universitetet. Da Lærdal ble utsatt for den forferdelige brannen vinteren 2014, sendte Jerikos ledelse støttende hilsninger til Lærdalsamfunnet med én gang. Og det er tydelig at vennskapsbysamarbeidet har skapt engasjement for palestinasaken i Lærdal. Under Gaza-krigen sommeren 2014 stilte godt over 100 lærdølinger på ei solidaritetsmarkering 26. juni i regi av vennskapsforeninga. Lærdal er ikke så stort..!

Alle vennskapsforeningene understreker at det er reisene og møtene som er nerven i sambandet. Som Odd Kristian Reme i Stavanger uttrykker det: «Foruten ei forening, på grasrotnivå, så fungerer ikke vennskapssambandet.»

Hvor mye kommunen, ved administrasjon, ordfører og så videre engasjerer seg, varierer. Men uansett, sjøl med ei god interesse fra formelt hold i kommunen, så må det være ei forening, et lag eller gjerne ei gruppe ildsjeler som driver arbeidet framover og sørger for kontinuitet. Det er også nødvendig med litt bredde; idrettslag, kulturinstitusjoner, husmorlag, fagforeninger og sjølsagt skoler bør engasjeres. Et viktig punkt er gjensidighet; at en knytter skole mot skole, musikk mot musikk, husflid mot husflid. Det skal ikke være et «barmhjertighetssamarbeid». Hele veien er det snakk om at to parter og to folk møtes for å lære og inspireres av hverandre.

Hamar og Tromsø har sjølsagt en ekstra utfordring på grunn av Gazablokaden. Det er så å si umulig å komme inn. For fire år siden måtte en svært godt planlagt delegasjon fra Hamar snu ved porten inn til Gaza fra Egypt. Delegasjonen dro tilbake til Kairo noen dager og prøvde igjen - men nei. De kom ikke inn.

I april i fjor var de norske vennskapsbyene samlet til et todagers seminar på Hamar for å utveksle erfaringer. Det er inspirerende for videre arbeid å møtes slik. Da får en følelsen av at en er langt flere som står sammen og kjemper palestinerne sak. Her ble vi enige om å møtes igjen

Gjedde på fem kilo der Glomma og Vorma møtes. Foto: Trond Pedersen

Båttur på Glomma. Loftia fra Jayyous fører an! Foto: Trond Pedersen

med et par års mellomrom.

Foruten de sju sambandene som her er omtalt, fins det noen videregående skoler, vel også høgskoler og noen kulturinstitusjoner, som har samband med Palestina. Slike forbindelser er veldig viktige. De burde kunne være starten på bredere forbindelser der kommunen det er snakk om etter hvert lar seg involvere og engasjere. Med tanke på arbeidet med akademisk og kulturell boikott, må det være midt i blinken å involvere høgskoler, regionteatre og så videre i kommunen.

Utfordringen er herved gitt til især de lokallagene i Palestinakomiteen som har ei høgskole, et regionteater eller en annen kulturinstitusjon i nærheten. Bank på dørene eller ta en telefon og involver dem!

Abu Azzam og Trond Pedersen: Ledsager og bonde, livsvarig vennskap! Foto: Andreas Hedfors

DET BESTE VENNSKAPET KNYTTES ANSIKT TIL ANSIKT

Vennsbyer skaper engasjement for Palestina i lokalmiljøet. TEKST: LINE SNEKVIK

Det er kjempebra å ha en vennsby i Palestina. På den måten får ungdommer og andre mulighet til å se situasjonen i en okkupert palestinsk landsby på nært hold. Det er vanskelig å skjønne denne situasjonen fullt ut hvis du ikke sjøl opplever den, sier Trond Pedersen.

BESØK ANNEHVER PÅSKE OG HØST

Han er leder i Vennsforeningen Nes-Jayyous, og medlem av Palestinakomiteen. Engasjementet for Palestina har hatt lenge, men det var et opphold som ledsager for Kirkens Nødhjelp i 2005 som virkelig satte fart på sakene. Trond ble utplassert tre måneder i den vesle jordbrukslandsbyen Jayyous nord på Vestbredden, og knyttet et nært vennskap til den lokale bonden Abu Azzam.

– Etter at Abu Azzam hadde besøkt oss ei uke våren 2007, invitert av Fellesutvalget og Riv muren-kampanjen, tok SV i bygd kontakt samme sommer. De hadde hatt på valgprogrammet sitt i flere år å etablere en vennsby i Palestina. Da var det naturlig å satse på Jayyous. Vi tok kontakt med de andre partiene, lag, foreninger og enkeltpersoner, sier Trond, og legger til at foreningen fikk god hjelp av Vennsforeningen Sarpsborg-Betlehem i oppstarten.

– Vi etablerte oss formelt i september 2008 og dro på vårt første besøk i påsken 2009. Deretter har vi vært på besøk annenhver påske, og vi har hatt besøk fra Jayyous annenhver høst, sier Trond.

SETTER PRIS PÅ Å FORTELLE

Han opplever at det er godt for gjestene fra Jayyous å få en pause fra den spente situasjonen på Vestbredden. Turene til Norge blir et pusterom.

– De setter også stor pris på å fortelle om situasjonen sin til skoleklasser og andre her, og oppleve at folk bryr seg. Det beste vennskapet knyttes ansikt til ansikt. Vi merker interesse for palestinasaken blant befolkningen her i forbindelse med besøkene og forelesere vi har på åpne møter.

Vennsforeningen har i dag medlemmer fra politiske partier fra SV til Høyre, menigheter og mange enkeltpersoner, men Nes kommune er formelt ikke med.

– Totalt er vi nå 66 betalende medlemmer. Vi tok kontakt med organisasjonen Vennskap Nord/Sør, hvor vi nå er ei av mange vennsgrupper. Den økonomiske støtten vi får herfra er helt nødvendig for oss, understreker Trond.

Ungdomsaktiviteter.
Foto: Trond Pedersen

Appelsinplukking i Palestina.
Foto: Trond Pedersen

«Vennskapsforeningen har i dag medlemmer fra politiske partier fra SV til Høyre, menigheter og mange enkeltpersoner»

VENNSKAPSBYSAMARBEID I DIN HJEMMEKOMMUNE?

Gode råd fra Venke Aarethun, som har lang erfaring med vennskapsbysamarbeid:

- Kontakt politisk ledelse for den byen eller kommunen som du ser for deg at dere skal inngå samarbeid med, både her hjemme og i Palestina. Det er viktig å være oppmerksom på at det finnes titalls andre vennskapsbysamarbeid i Palestina, fra ulike land. Noen er basert på økonomisk donasjon, andre på utvekslingsarbeid. Derfor er det viktig at man har tanker om hva man kan samarbeide om og områder man kan utveksle erfaring på.
- Dersom det er snakk om en mindre kommune, er det lurt å først ta kontakt med noen i formannskapet eller møte formannskapet. Få noen fra formannskapet til å fremme saken til kommunestyret. Da vi startet opp samarbeidet med Jeriko, dro formannskapet i Lærdal til Jeriko. Der laga de en intensjonsavtale, som ble diskutert i begge kommunene, og så signert av begge ordførerne i vennskapsbyavtalen.
- I større byer anbefaler jeg at man henvender seg til det politiske partiet eller koalisjonen som styrer byen. Diskuter og foreslå samarbeidsområder og by i Palestina. Deretter fremmes interpellasjon i bystyret.
- Det er veldig viktig at vennskapsbysamarbeidet blir et folk-til-folk-samarbeid, ikke bare byråkratiske avtaler.

Peder Martin Lysestøl.
Foto: Eivind Volder Rutle

– ISRAEL ER EN RASISTISK STAT OG ET RÅTT KLASSESAMFUNN

Med boken «Israel: Bak mytene og propagandaen», vil Peder Martin Lysestøl vise hvordan de økonomiske aspektene ved Israels okkupasjon er avgjørende for å forstå den sionistiske strategien.

TEKST: TOM DAHLE

Gratulerer med ny bok! Hva gjorde at du syntes boka måtte skrives?

– Jeg har lenge følt at en slik bok mangler. Vi vet hva politikerne sier og gjør, og vi kjenner til ideologien bak. Men vi mangler bøker som handler om samfunnsstrukturer og økonomi. Det finnes bøker som går inn på noe av det, men de er gjerne pro-israelske og lite tilgjengelige for folk. Jeg har brukt mange av disse som kilder i min bok.

Israel er et etnokrati - det vil si et demokrati som bare gjelder for én etnisk gruppe. Jødene har presse- og yttringsfrihet og akademisk frihet, selv om dette er ganske ideologisk dominert og påvirket av militærindustrien og sionistisk ideologi. Innen visse grenser har man stor frihet, så lenge man ikke blir antisjonist. Dette fører til at det finnes en god del litteratur og kilder. Det finnes forskere som er antisjonister, men de svartelistes og isoleres. Derfor mangler det antisjonistiske analyser av materialet. Det er også typisk at det finnes få analyser av palestineres situasjon i det israelske samfunnet.

Hva slags analyser ønsket du å gjøre da du skrev denne boka?

– Jeg savnet en sammenhengende analyse av det israelske samfunnets utvikling som legger vekt på den økonomiske basisen. Mange spørsmål dukket opp - hvorfor en stat kun for jøder? Hvordan kunne de forestille seg at noen få millioner europeiske jøder kunne overta et tett befolket landområde i den arabiske verden? For å få til det måtte de alliere seg med stormaktsinteressene, de sterkeste. Etter hvert oppdaget også USA nytten av Israel. Som økonom var jeg interessert i å forstå dette spesielle økonomiske systemet, næringssystemet, hvor kapitalen kommer fra, hvor solid økonomien er og hvor sårbar den er for en boikott. Særlig boikottspørsmålet har blitt viktigere for meg etter hvert, og jeg har et helt kapittel som blant annet handler om hvordan boikott utfordrer økonomien og hvor godt Israel klarer seg mot ytre press.

Du skriver om Oslo-avtalen i boka, men det er allerede skrevet mye om den. Har du noen nye innfallsvinkler?

– Det som særlig har interessert meg er å forstå bakgrunnen for avtalen. Det er klart at det var et stort politisk press på Israel for å få fred. Men Israel sitt behov for investeringer og for næringslivet krevde stabilitet. Fra slutten av 70-tallet hadde arbeider-sionistene mistet makten i Israel. De private kapitalieierne fikk etter hvert makten, og den privatkapitalistiske reformen krevde mengder av kapital utenfra. Men utenlandske kapitalister ville ikke investere under Intifadaen. Behovet for politisk stabilitet og slutt på Intifadaen var en viktig årsak til at Oslo-avtalen ble vedtatt. Etter at avtalen var undertegnet i 1993, strømmet utenlandsk kapital til Israel.

Hva førte til denne situasjonen?

– De «20 familiene», som den kapitalistiske eliten i Israel ofte kalles, kunne nå legge sine strategier for framtida. De var ikke interessert i krigføring som gjorde investeringer

usikre og hindret bruk av palestinsk arbeidskraft.

Da Sovjet brøt sammen, skjedde det to ting som hadde mye å si for Israel. Det ene var at de fikk en million immigranter der mange var forskere, ingeniører og teknikere; de var billig høyteknologiarbeidskraft. Det andre som var viktig var at da Sovjetunionen brøt sammen, brøt verdens våpenmarked sammen fordi mange land dempet våpen- og militærinvesteringene sine. Israel hadde satsa stort på våpeneksport, men hadde lite grunnlag for å satse på å investere mer i dette. Derfor fikk de mange arbeidsledige ingeniører og andre forskere som kunne jobbe i high-tech-industrien. Israels teknologiske satsing kom blant annet av at Israel helt fra starten av har satsset mye på militæret for å ha et militært overtak i området. Den israelske staten tok mange initiativ for å bygge opp denne industrien, og dette var også en viktig årsak til at utenlandsk kapital satsset her.

Hva betydde Oslo-avtalen for denne utviklingen?

– Som resultat av Oslo-avtalen kom de fleste sorselskappene inn og gjorde Israel til satsingsområder. Dermed tok high-tech-eventyret i Israel av.

Fordelen med high-tech er at det er folk som er ressursene. Folk kan lett flyttes ut om situasjonen blir for kritisk. Men sett fra den israelske regjering sin side kan dette bli et problem. High-tech kan også lettere bare velge å satse i en annen del av verden, som for eksempel India.

Oslo-avtalen ble en suksess for Israel, men palestinerne fikk ingen del i high-tech-eventyret. Israel brøt avtalen systematisk, noe som førte til at forholdene for palestinerne ble verre og verre og levevilkårene gikk tilbake.

Hvordan passer koloniene på det okkuperte Vestbredden inn i dette?

– Koloniene er en del av en langsiktig strategi for å erobre Vestbredden. Utbygginga er en del av et ideologisk og religiøst prosjekt, ikke primært av økonomiske årsaker.

Tilgangen på de russiske immigran- tene gjorde det lettere å bygge nye kolonier. Men kolonisering er en voldsom provokasjon mot den palestinske befolkningen og mange av Israels allierte. Det kan derfor fort bli en sterkere motsetning mellom high-tech-industrien, som krever stabilitet, og koloniutbyggingen som nå drives fram av de ultraortodokse jødene og andre høyrekrefter.

Den palestinske befolkningen på Vestbredden utgjør et svært viktig marked for Israel. Mange israelske forretningsfolk har derfor problemer med Netanyahu-regjeringa som provoserer fram opprør og uro og ødelegger profittmuligheten.

Hvordan slår disse motsetningene ut?

– Den fjerde Gaza-krigen førte til en stor nedgang for high-tech-industrien. Fremtiden vil vise hvordan dette utvikler seg, men selskapene har mange fordeler med å drive i Israel. Hvis ikke for eksempel Microsoft utnytter fordelene de har nå, vil konkurrentene bruke dem isteden. De har

«Israel er det fattigste landet i OECD, de bygger ned velferdsstaten og forskjellen mellom fattig og rik er svært stor»

billig og dyktig arbeidskraft, forskningsmiljøer som støtter dem, subsidier og statlig tilrettelegging. Derfor blir selskapene så lenge det går, men det finnes en grense, og den kan bli skjebnesvanger for Israel. De har satset så ensidig at om denne sektoren bryter sammen får Israel et økonomisk kjempeproblem.

Du skriver mye om Israels økonomiske historie, og har to kapitler som behandler historien før 1948. Hvorfor tenker du at denne perioden er så viktig?

– Det er både for å vise at det ikke handler om ondskap, kulturen deres eller lignende når jøder i Europa lette etter løsninger på den undertrykkende situasjonen mange levde under. Jeg støtter selvsagt jødernes historiske kamp for å bli behandlet på lik linje med andre. Derfor er det så viktig å prøve å forstå de materielle årsakene til kampen for en bedre verden også for jøder.

Jeg viser også i de historiske delene at mange var i opposisjon til sionismen og at det tok tid før ideen om en «jødisk stat» slo igjennom.

Jeg har også vært opptatt av å forstå hvordan Israel plutselig kunne oppstå som stat etter FN-vedtaket. Så viser det seg at sionistene, under hele den britiske mandatperioden, fikk lov til å forberede en egen jødisk økonomi med kibbutzer og Histadrut. Grunnlaget for staten var lagt i 30-årsperioden 1918-1948.

Du skriver også en del om Israels utfordringer?

– I siste kapittel tar jeg opp Israels fire utfordringer i tillegg til kampen som palestinerne har kjempet hele tiden. Den første utfordringa er den verdensomspennende BDS-kampanjen. Nå sa nylig FN/UNCTA at nedgangen i investeringer fra utenlandsk kapital gikk kraftig tilbake på grunn av Gaza-krigen og presset fra BDS, noe som er et klart eksempel på at BDS har betydning. En av de som fortsetter å investere i Israel er det norske statseide pensjonsfondet. Den andre utfordringa er at kapitalen er såpass basert på high-tech og kan trekke seg kjapt ut om det blir for urolig. Den tredje er at jødene ikke lenger er i flertall i stor-Israel, og dermed ikke har det demografiske grunnlaget for en sionistisk stat i området de kontrollerer.

Den fjerde utfordringen er de store ideologiske, etniske og sosiale spenningene innad i Israel. Israel er en rasistisk stat og ett råttnett klasesamfunn. Israel er det fattigste landet i OECD, de bygger ned velferdsstaten, og forskjellen mellom fattig og rik er svært stor. I 2011 var det store demonstrasjoner mot boligmangel og elendige velferdsordninger. Opp mot 400 000 demonstrerte i Tel Aviv.

Opprøret ble stanset av blant annet Gaza-krigene som gjorde det vanskelig å fortsette det politiske og sosiale opprøret.

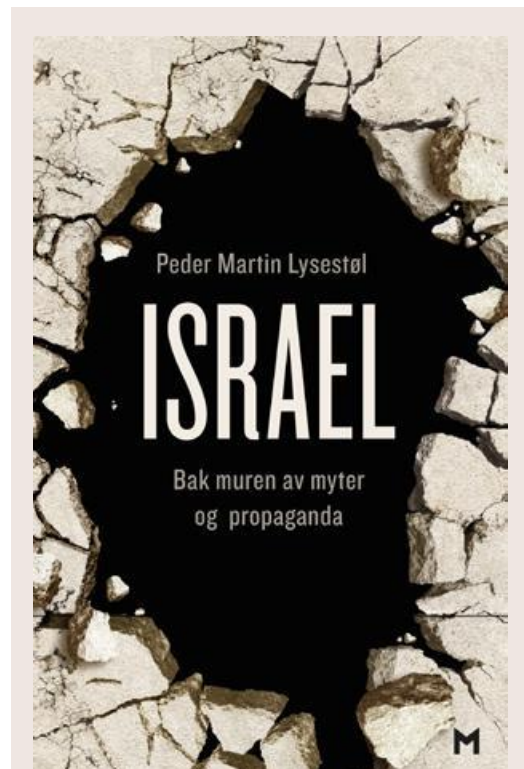
Kan du si noe mer til slutt om de religiøse og etniske spenningene?

De ultraortodokse jødene er blitt såpass truende for de sekulære og har begynt å få politisk gjennomslagskraft,

noe som uroer mange sekulære. En annen spenning er spenningen mellom orientalske og europeiske jøder. Israel er bygd som en europeisk stat, men i dag er de orientalske jødene i flertall. Flere av de orientalske jødene søker mot sine orientalske røtter. De har hatt arabisk som morsmål og hører fortsatt på arabisk musikk. Mange har igjen begynt å søke mot sine arabiske røtter.

De europeiske jødene har behandlet de orientalske jødene som annenrangs.

«Israel: Bak muren av myter og propaganda» er ute i bokhandelen nå.

PEDER MARTIN LYSESTØL

Peder Martin Lysestøl (f. 1942) er sosialøkonom og forfatter. Han var med å stifte Palestinakomiteen i 1969/70, og var selv leder fra 1971 til 1973. Peder Martin Lysestøl har skrevet en rekke fagbøker og politiske bøker, blant dem *Palestinerne. Historie og frigjøringskamp* (1973, ny utgave i 2009).

Udatert bilde av Hashem sammen med sin yngste datter.

HASHEM LEVDE MED EKSTREME BOSETTERE: MER ENN ET HJERTE KAN TÅLE

Hjertet til Hashem (54) klarte til slutt ikke mer. Tåregassen var bare de siste dråpene i begeret. Han nektet å gi opp huset sitt til bosettere og staten Israel. Hans ikkevoldelige motstand tok slutt midt i et nytt palestinsk opprør.

TEKST: THOMAS BERGSET MANDAL, STUDENT OG TIDLIGERE JOURNALIST

Hver dag måtte Hashem al-Azzeh gå gjennom det samme sjekkpunktet i Shuhada Street i Hebron for å komme til og fra jobb. Noen ganger ble han beordret av soldatene til å stå og vente, andre ganger fikk han gå rett gjennom. Alltid fin i tøyet, dresskledd - alltid rakrygget og med verdigheten tilsynelatende i behold. Tåregass hadde han selvsagt blitt utsatt for før, men for noen uker siden tålte ikke det allerede skrøpelige hjertet gassen, og han døde.

VILLE HA HAN VEKK

Man kan undres hvordan et hjerte kan slå så lenge under slike påkjenninger som Hashem har hatt med jødiske bosettere og israelske soldater som nærmeste naboer. Han ble fengslet, banket opp og truet, men verst var den daglige trakasseringen og terroren. De ville ha ham vekk, ta over eiendommen, bygge flere hus, utvide det israelske territoriet. Nabohusene stod stort sett tomme, folk var jagd vekk. Men Hashem og familien stod imot den etniske rensingen. Han ble tilbudt enorme pengesummer for å flytte, men avsto. «Jeg kommer aldri til å flytte før jeg dør eller vi får vår frihet», sa han.

FANATISK RELIGIØSE

Hebron er som kjent byen der jødiske bosettere har slått seg ned midt i sentrum, midt blant rundt 150 000 palestinere. Et enormt antall soldater er satt til å beskytte dem. De ulike bosettingene har form som boligblokker eller rekkehus, og en av dem ble satt opp 15 meter fra huset til Hashem og familien. Ingen ønsker seg sånne naboer som bosetterne i Hebron; fanatisk religiøse, sendt av Gud, utstyrt med automatvåpen og med et intenst hat overfor alle som ikke deler deres verdenssyn, og spesielt palestinerne.

Som frilansjournalist på leit etter et rom for noen måneder, ville han at jeg skulle bo hos ham og familien. Jeg skvatt selvsagt veldig da israelske soldater trampet inn døra for å se seg rundt. Det merkelige var hvor naturlig familien tok det; de to barna bare krøp opp på fangene til foreldrene og fortsatte å se på tv. De hadde opplevd verre i deres unge liv, det var gråt og sengevæting på nettene. Det overivrige ansiktet til treåringen Younes står levende for meg, der han peker opp på bosettingen og snakker om «Boh». Boh! Boh! gløder han. Baruch Marcel, den beryktede bosetterlederen med fortid i den jødiske terrororganisasjonen Kach. Ingen palestinere flytter inn i dette nabolaget uten at de må. Det unge arbeidsløse paret med en liten baby fikk bo i det lille nabohuset gratis fordi de ikke hadde andre steder. På deres tredje dag i huset, rundt klokka elleve på kvelden, hørte vi glass som knuste og rop utenfra. På et av rommene fant vi den livredde lille familien ved siden av madrassen som var dekket av glasskår og steiner. Om det var soldater eller bosettere? Spiller ingen rolle. De er sammen om prosjektet for å etnisk renske hele dette nabolaget, hele Hebron, hele Palestina.

De gangene bosetterne sperret veien for oss inn til huset, og skrek, spyttet og ropte, delvis på hebraisk, delvis på arabisk, var det ifølge Hashem omtrent det samme de sa til ham hver gang: «Kom dere vekk herfra!» «Dere hører ikke til her!» Han fikk det samme triste og oppgitte ansiktet hver gang han fortalte om familier som hadde flyttet fra nabolaget. Han var skuffet samtidig som han skjønte dem; «de har små barn, og det var vel hensynet til dem...»

Når kvelden kom prøvde han å legge vekk bekymringene, prøvde å hvile det skrøpelige hjertet lite grann. Da vi hadde spist og ungene var i seng, fant han Um Kolthoum på tv'en og han kunne la tankene fare langt vekk fra sitt eget nabolag med den egyptiske sangerinnens timelange sanger.

«Om kvelden prøvde han å legge vekk bekymringene, prøvde å hvile det skrøpelige hjertet lite grann»

TOK IMOT ALLE SOM VILLE KOMME

Det var mange som kjente Hashem. Av hjelpeorganisasjonene i Hebron ble han sett på som en ressurs; kunnskapsrik og god i engelsk, i tillegg til at han bodde helt inntil en av bosettingene. Delegasjoner fra ulike land, politiske og diplomatiske, kom på besøk flere ganger i måneden. Israelske fredsorganisasjoner var like velkomne som alle andre. Han gjorde ikke forskjell på jøde, kristen og muslim, for som han gjentok hver eneste gang: «Vi er ikke imot jødedommen, vi er imot okkupasjonen». Han tok imot alle som ville komme – fra ambassadører til filleklede venstreradikale - og beklaget overfor de besøkende at de måtte klatre over steinrøyser,

Hashem i Shuhada-gaten, også kjent som «Apartheid Street». Foto: Åsmund Mjåland

bøye seg under falne trær og forsere rundt ruller med piggråd for å komme til huset hans. Han viste dem strømledningene som var klippet av, vannforsyningen som var kuttet, frukttrærne rundt huset som var kuttet, søppelet som var kastet ned på dem. Han fortalte om barnas risikofulle vei til og fra skolen, om steinkastende bosettere, om trakassering fra soldatene ved sjekkpunktene, om tre år med sammenhengende portforbud, om palestinske ambulanser som ikke slipper inn i området.

Hver eneste gang kom spørsmålet «Hvordan klarer dere å leve sånn?» Svaret var alltid det samme: «Jeg kommer aldri til å flytte før jeg dør eller vi får vår frihet. Dette er mitt hus. Jeg oppfordrer alle palestinere som har flyttet om å komme tilbake til husene sine».

Etterpå humret vi over at ambassadøren ble truffet av egg fra bosetterne i Hebron har det i sitt dagligliv. Vi andre godtet oss, men ikke Hashem. Han var for høflig eller diplomatisk – eller veldig god til å skjule det. Dette var hans motstands-

kamp: Invitasjon, informasjon, diskusjon.

Hashem snakket mye om sine 50 oliventrær et stykke bortenfor huset, som det israelske militæret hadde konfiskert i flere år. Jeg fikk innføring i hvordan et oliventre må beskjæres og stelles med for at det skal bære gode og mange oliven. Treet er et viktig symbol for palestinerne. Hver dag spiste vi oliven og dypet brødet i olivenolje.

HØSTET OLIVEN DAGEN FØR HAN DØDE

I oktober i fjor fikk han for første gang på 14 år adgang til eiendommen sin med oliventrær. Det skjedde etter pågående og langvarig press fra internasjonale organisasjoner som holder til i Hebron. Det ble høsting av oliven sammen med familie, venner og internasjonale fredsaktivister, en salig blanding av kristne, jøder og muslimer. Dagen før han døde høstet Hashem igjen oliven.

Man kunne se det på de siste intervjuene han gjorde, han snakket på automatikk, han hadde sagt de samme setningene tusen ganger før, til alle som ville høre, til alle som

«På et av de siste bildene som er publisert av ham står han smilende og viser V-tegnet»

ville lære. Kanskje var han sliten, men han ville aldri, aldri gitt seg. På et av de siste bildene som er publisert av ham står han smilende og viser V-tegnet. Han gikk på så lenge hjertet holdt.

Hashem er unik for alle oss som har besøkt ham og som kjente ham. På et annet vis er han en av mange palestinere i de okkuperte områdene som nekker å la seg fordrive, som samler familien på ett rom når bosettere og soldater herjer utenfor vinduene, som sier nei til store penger fra skitne hender, som prøver å overbevise seg selv og de andre i familien hver dag om at en dag skal dette stoppe.

SLUTTER ALDRI

For noen uker siden bar ungdommene i Hebron en ikke-voldelig motstandsmann gjennom gatene på vei til graven. Han har økt kunnskapen for hundrevis av mennesker rundt om i verden, men forholdene for palestinere i området er de samme. Disse ungdommene kommer aldri til å slutte å kaste stein og vise motstand mot okkupasjonen. Det er deres kamp for et verdig liv.

PROPAGANDA OM GAZA

Påstanden om at 800 lastebillass kjører inn til Gaza hver dag er en lett dokumenterbar illustrasjon på hvordan den israelske staten systematisk sprer løgnaktig propaganda.

TEKST: TORSTEIN DAHLE, LEDER AV SHIP TO GAZA NORGE

THE GAZA STRIP IS NOT UNDER SIEGE
ALL TYPES OF GOODS ENTER GAZA VIA ISRAEL

- ✓ UP TO 800 TRUCKLOADS OF GOODS ENTER DAILY
- ✓ 1.6 MILLION TONS OF GOODS ENTERED GAZA SINCE JANUARY

Hver gang Freedom Flotilla Coalition sender båter til Gaza for å utfordre Israels blokade, går Israels ledere amok. Debatten går høyt i israelske medier, og Netanyahu og co. kommer med rasende utbrudd – åpenbart fordi de vet at den internasjonale oppmerksomheten er til stor skade for dem. Det har de rett i. Også i fjor sommer, da Ship to Gazas svenskregistrerte fiskebåt «Marianne» ble kapret av israelsk marine på vei mot Gaza, ble resultatet en rekke oppslag i internasjonale medier og mye oppmerksomhet i Israel.

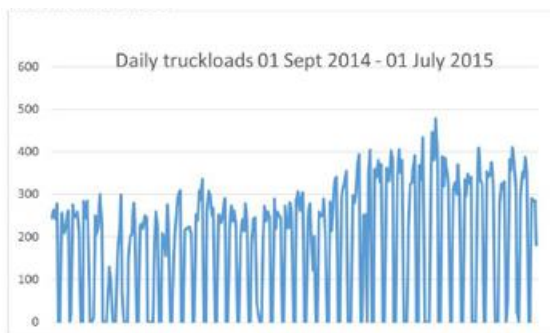
Blant annet hadde New York Times et stort oppslag 29. juni om forsøket på å utfordre blokaden. Og hele verden fikk enda en gang demonstrert at det er løgn når Israel påstår at det ikke er noen blokade. Som en spaltist i avisen Haaretz treffende uttrykte det da «Marianne» ble kapret: «There is no such blockade, and if you violate it, you will be arrested!».

SYSTEMATISK SPREDNING AV PROPAGANDA

Et av de tiltakene som Netanyahu og co. iverksatte, var å lage en plakat med denne teksten: «The Gaza strip is not under siege. All types of goods enter Gaza through Israel. Up to 800 truckloads of goods enter daily. 1.6 million tons of goods entered Gaza since January.»

Det israelske propagandaapparatet spredde teksten ut over hele verden. Bildet av plakaten finner du blant annet på den israelske ambassadens Facebook-side «Israel i Norge». Påstanden om de 800 lastebillassene er gjentatt utallige ganger, blant annet av Israels ambassadør. Men denne påstanden er det faktisk lett å kontrollere, siden FN-organisasjonen OCHA publiserer data for antall lastebillass som kommer inn i Gaza. Dermed blir dette i stedet en lett dokumenterbar illustrasjon på hvordan den israelske staten og dens representanter systematisk sprer løgnaktig propaganda.

Gå inn på OCHAs nettside ochaopt.org og se på e-DATABASES. Under «Gaza Crossings» finner du en meget detaljert statistikk over «*Movements of commodities/truckloads into Gaza*». Selv om du leter helt tilbake til våpenhvilen 26. august 2014, finner du ikke én eneste dag der antall lastebillass har vært i nærheten av 800. Plotter du inn antall lastebillass hver eneste dag (fredag og lørdag er antallet vanligvis null) får du det bildet som illustrasjonen viser:

I tidsrommet september 2014 – februar 2015 var det bare ni dager da antall lastebillass oversteg 300. Fra og med mars øker det litt på, slik at det i tiden mars – juni var 68 dager da antall lass oversteg 300, åtte av dem var over 400. Rekordene var 29. april med «hele» 478 billass.

Da den løgnaktige plakaten ble brukt som propaganda mot «Marianne» i slutten av juni 2015, var det altså bare i åtte av 308 dager at mer enn 400 lastebillass hadde kommet inn i Gaza. Antallet hadde aldri vært i nærheten av 800. Med andre ord: Blank løgn. Ren bløff. Dokumentert av FN-organisasjonen OCHAs detaljerte statistikk.

Dette er faktisk typisk for propagandaen fra den israelske statsledelsen med Netanyahu i spissen. Den israelske ambassadøren i Norge, Raphael Schutz, formidler slike løgner i en dannet, sjarmerende og tilsynelatende overbevisende form. Det har gitt ham enda større gjennomslagskraft i norske medier.

Ambassadøren har blant annet fripass til NRK, der han får spre propagandaen uten å bli møtt med et eneste kritisk spørsmål. For eksempel skrev han dette i en kronikk på nrk.no 21. juli: «*Imidlertid er Israel det eneste landet som faktisk gjør en innsats for å gjenoppbygge Gaza ved å la rundt 800 lastebiler, lastet med blant annet byggevarer, krysse grensen til Gaza hver dag.*»

NRK har systematisk fortiet at israelsk marine terroriserer Gazas fiskere ved å skyte på dem, ydmyker dem ved å tvinge dem til å kle av seg og svømme bort til marineverftøyet, arresterer dem og konfiskerer båtene deres. Dette skjer daglig, ifølge OCHA. Formålet er ikke å drepe dem (det er sjelden fiskere drepes, men det skjer av og til).

Formålet er å terrorisere dem slik at de ikke får ivareta levebrødet sitt i fred. Det er samme filosofi som ligger bak Israels målrettede ødeleggelse av samfunnsmessig nødvendig infrastruktur som kraftverk, vann- og kloakkanlegg. Det skal ikke være mulig å bygge opp Gaza til det blomstrende og framgangsrike samfunnet det kunne ha blitt.

ISRAEL ER DEN SOM UTFØRER TERROR

Vi i Ship to Gaza har en rekke ganger kritisert NRK for at de fortier Israels angrep på fiskerne samtidig som de bringer nyheter om så godt som hver eneste rakett som skytes fra Gaza inn i Israel, selv om raketten ikke har gjort noen skade på mennesker eller materiell. Etter våpenhvilen 26. august 2014, har det vært meget få tilfeller av rakettskyting, og Hamas har gjennomgående arrestert de som har stått for utskytingene.

Uansett: Vi er imot slik skyting av raketter. Men det er faktisk Israel som daglig utfører terror mot Gazas innbyggere og ikke omvendt. Derfor sprer NRK et løgnaktig bilde når de fortier denne daglige terroriseringen, mens de dekker hver eneste rakett i motsatt retning med Israels militære ledelse som kilde.

Derfor reagerte vi sterkt da daværende nyhetsdirektør Per Arne Kalbakk svarte oss med at «Vi må [dessuten] etterprøve kildemateriale etter vanlige journalistiske prinsipper før vi kan bringe det videre – aller helst ved å være tilstede og kunne bringe førstehåndsinformasjon til vårt publikum». Hva er det som gjør okkupantens militære ledelse til troverdig kilde, mens ukentlige rapporter fra FN-organisasjonen OCHA ikke er det? Senest på nyttårsaften rapporterte OCHA om de to siste av årets uker at «*Israeli forces opened fire at Palestinians or their property on at least 23 occasions in the Access Restricted Areas (ARA) at land and sea, causing injury to four Palestinian fishermen, shepherds and farmers.*» Tyst i NRK.

TAKKE SEG SELV?

Til slutt: Ville 800 lastebillass per dag ha vært mye? Spontan kan det kanskje høres slik ut, men tenk litt: I Gaza bor det omtrent tre ganger så mange mennesker som i Oslo. 800 lastebiler til Gaza skulle da tilsvare knappe 270 lastebiler til Oslo. I løpet av en arbeidsdag skulle det tilsvare litt mer enn 30 lastebiler i timen, fordelt på alle innfartsårer til Oslo. Mye? Og så er altså selv det tallet ren bløff, og en skjønnmaling uten like.

At Israel daglig terroriserer Gazas 1,8 millioner mennesker, forties. Israel har stort sett fri tilgang til mediene for å spre sine løgner. Det vi får av nyheter fra Gaza, er stort sett at det er fælt der. Men okkupantens versjon siger inn, og det begynner å bli grobunn for en oppfatning om at kanskje Hamas har vel så stor skyld i elendigheten. Så kan de jo takke seg selv når de valgte dem. Dessuten skjer det så mye fælt ellers i verden som også krever vår oppmerksomhet. Så da så.

«Det er faktisk Israel som daglig utfører terror mot Gazas innbyggere og ikke omvendt»

PIM: Palestinske barn i israelske fengsler

ISRAEL FENGSLER STADIG FLERE PALESTINSKE BARN

Kampanjen «PIM: Palestinske barn i israelske fengsler» trapper opp arbeidet, og kommer med konferanse og informasjonshefte til våren.

TEKST: HELGA HVIIDSTEN

Situasjonen for palestinske barn har i løpet av høsten 2015 forverret seg kraftig. Israel har vedtatt eller foreslått en rekke lover som i praksis retter seg mot palestinere. Israelske ekstremister og kolonister blir sjelden holdt ansvarlig for angrep på palestinere.

Strafferammene for steinkasting er blitt skjerpet til minimum tre år, og opptil 20 år. Barn så unge som 12 år kan fengsles for «nasjonalistmotiverte» forseelser. Familiene til barn som blir dømt for «nasjonalistmotiverte» forseelser og «terroristaktiviteter» kan bli idømt høye bøter.

MINST 20 BARN DREPT

Det har vært en kraftig økning i antallet palestinske barn som holdes som «sikkerhetsfanger» i israelske fengsler. Ifølge israelske fengselsmyndigheter er mer enn halvparten av barna fengslet innenfor selve Israel, noe som gjør det vanskelig å få besøk fra familie. Mye tyder på at det er økende mishandling av de arresterte. Minst 20 barn er drept.

For ytterligere opplysninger, tall og statistikk, gå til hjemmesidene til Military Court Watch (militarycourtwatch.org), den palestinske menneskerettsorganisasjonen Addameer (addameer.org) og Defence for Children International (dci-palestine.org).

HVA KAN VI GJØRE HER HJEMME?

Kampanjen Palestinske barn i israelske fengsler (PIM) vil i 2016 arrangere en konferanse om forholdene for palestinske barn og familiene deres, og arbeider med et informasjonshefte/artikkelsamling.

Det vil bli avholdt en konferanse lørdag 2. april 2016 fra kl. 10 til kl. 16 på Litteraturhuset i Oslo.

Innledere er representanter fra Military Court Watch i Ramallah og advokatkontoret Gaby Lasky and Partners i Tel Aviv, som har spesialisert seg på borgerrettigheter og på rettssaker der barn er anklaget. En norsk advokat vil se på palestinske barns situasjon i et juridisk perspektiv, og norske politikere vil bli invitert til å delta i programmet.

Ungdomsorganisasjonene Changemaker, KFUK/KFUM Global og Norsk Folkehjelp/Solidaritetsungdommen har

ansvaret for følgende del av programmet: En samtale rundt hvordan vi kan påvirke politikerne her hjemme til å gjøre mer enn å uttrykke bekymring og legge press på israelske myndigheter for å få slutt på fengsling av barn, og i neste omgang få slutt på okkupasjonen.

Konferansen avsluttes med samtale i plenum og utforming av en appell som blir sendt til Stortinget.

PLANLAGT INNHOLD I INFORMASJONSHEFTET:

- Et barns historie
- En gjennomgang av UNICEF-rapportene med kommentarer
- Intervju med en voksen som har sittet i fengsel som barn
- Oppdradd til hat og vold? Et fagspsykologisk perspektiv på situasjonen til palestinske barn
- Øyenvitne i en rettssak mot en mindreårig
- Hva skjer med familiene til barn som arresteres og eventuelt fengsles?
- Verdig liv for barn under okkupasjon
- Er Israel hevet over loven?
- Bakgrunnen for det som skjer
- Israelske stemmer
- Veien videre

NYTT NAVN PÅ KAMPANJEN

Kampanjen har slitt med et veldig langt navn. Det har ikke vært lett å finne en forkorting eller bokstavkombinasjon, men nå har et kreativt hode foreslått PIM. Vi håper at akronymet (forkortelsen) raskt vil feste seg i folks bevissthet.

Tilsluttede organisasjoner per februar 2016: Fellesorganisasjonen, AUF, Redd Barna, Changemaker, Fellesutvalget for Palestina, Heismontørenes fagforening, KFUK/KFUM Global, Kirkens Nødhjelp, Kvinneligaen for fred og frihet i Norge, LO i Oslo, Norsk Folkehjelp, Norsk Folkehjelp/Solidaritetsungdommen, Norsk Transportarbeiderforbund, Palestinakomiteen i Norge, Arbeidsmandsforbundet og Utdanningsforbundet.

Ny adresse til Facebook-siden: [facebook.com/KampanjenPIM/](https://www.facebook.com/KampanjenPIM/)

TIL MINNE OM ADEL YAHA

15. desember fikk vi den uendelig triste nyheten om Adels død. Selv om det ikke var uventet, helsetilstanden hans tatt i betraktning, kom meldinga likevel som et sjokk.

TEKST: KJERSTI NORDBY

De siste meldingene fra dem som traff ham i Palestina i høst tyda på at dette ikke kom til å gå bra. Han var skranten, hadde store smerter, var tynn og puslete. Sjøl om Adel var innbegrepet av positivitet, greide ikke det å berge ham fra kreften.

MR. PALESTINA

Alle hans norske venner sørger, og vi gråter for ham og hans familie og venner. Det føles som om en vegg har ramla ut, og alle hans norske venner vil savne ham, hans vennlighet og hans hjelpsomhet, hans store hjerte og utrolige spennvidde, hans kunnskap som han villig delte med oss, hans organisatoriske evner og uslitelige humør. Hva vi føler i dette øyeblikket er det ikke lett å sette ord på. For meg representerte han selveste Mr. Palestina, et symbol på alle de bemerkelsesverdige verdiene vi har lært å sette pris på hos våre palestinske venner. En strålende representant for det palestinske folket.

Foruten å være en god venn, har han også hatt avgjørende betydning for våre solidaritetsbesøk. Vi har samarbeida med ham siden 2007. Han var alltid på pletten, alltid

presis og rask, ordna alt fra å til å; alt som er nødvendig for en vellykka studietur. Alle som har møtt ham forstår hva jeg mener. Vi kunne spørre ham om hva som helst: Skaff oss et trykkeri! Vi skal på en liten undersøkelsestur og trenger en tolk! Vi vil besøke palestinske arbeidsplasser! Sjøl om noe av det vi bestilte var litt utafor hans gate, gjorde han alt som sto i hans makt for å etterkomme våre behov. En utrolig fikser er borte. Et utrolig godt samarbeid er over. Vi vil finne måter å hedre ham på her i Norge.

EN FATTIGERE VERDEN UTEN ADEL

Palestina vil ikke være det samme uten ham, og verden ble brått fattigere uten ham. Hans minne vil leve med oss, og vi vil følge ham langs hans vei og i hans oppdrag i kampen for rettferdighet og «awareness» i Palestina.

Adel, vi er taknemlige for å ha møtt deg. Hvil i fred. Vi kan forsikre deg om at vi vil fortsette kampen for et fritt Palestina.

På vegne av Adels mange venner i Norge – Kjersti Nordby, Palestinakomiteens Faglige Utvalg.

RAPPORT FRA FADDERORDNINGEN

Mange aktivitetstilbud til barna og familiene som bor i Shatila og Burj Shemali.

TEKST: GRETE THUNOLD, KOORDINATOR FOR FADDERORDNINGEN

« De ansatte får kurs i ulike temaer, sist høst hovedsakelig om autisme, lærevansker og stressmestring»

Årsrapporten for 2015 er ikke mottatt fra Beit Atfal Assomoud (BAS) innen fristen for innsendelse av stoff til første nummer av Fritt Palestina. Månedensrapportene for de siste tre månedene viser stor aktivitet når det gjelder aktivitets-tilbud både til barna og familiene. I tillegg arrangeres det seminarer og kurs med ulike temaer om helse, vaksinasjoner, barns oppvekstvilkår med mer, spesielt rettet inn mot mødrene. De ansatte får kurs i ulike temaer, sist høst hovedsakelig om autisme, lærevansker og stressmestring.

FOREBYGGENDE ARBEID

Som beskrevet i tidligere rapporter har BAS mange aktiviteter som blir drevet regelmessig, som for eksempel leksehjelp, hjelpeklasser, sang- og musikkgrupper, folkloregrupper, speidergrupper, turer med flere. Barnehager er også et fast tilbud til barn fra fattige familier. Det blir også gitt helse- og psykososiale tilbud til barna, både forebyggende i grupper og individuelt for dem som har spesielt behov for det.

Her er noen eksempler på spesielle aktiviteter i leirene som Palestinakomiteen støtter:

SHATILA: SYKKELDAG OG MUSIKKSHOW

I samarbeid med Røde Kors i Libanon er det i Shatila gitt opplæring til 60 barn i alderen 7-12 år om personlig hygiene. 12 barn har hatt et kurs i engelsk som gikk over to måneder.

Mange barn og ungdommer fra Shatila deltok på «Sykkeldagen i Libanon» til støtte for en mer klimavennlig transportmåte.

Støtteklassen i senteret har sammen med lærerne jobbet med å finne løsninger på å unngå ulykker som følge av virvaret av elektriske ledninger som er i leiren.

BAS-senteret i Shatila markerte den internasjonale solidaritetsdagen for Palestina 29. november på en spesiell måte med å organisere et musikkshow. Blant andre var 70 mødre til barna i musikkgruppene tilstede. På denne dagen deltok senteret også på en utstilling i Beirut med palestinske broderier og andre håndverk.

Den internasjonale barnedagen ble også markert i perioden 19. til 30. november med forskjellige aktiviteter og foredrag i samarbeid med barna og foreldrene.

BURJ SHEMALI-SENTERET: KVINNE-PROSJEKT OG UNDERHOLDNING

Åpen dag ble arrangert 6. november med mottoet «Your choice defines your life». Dagen hadde som målsetning å øke folks bevissthet om hvilke vanskeligheter ungdommene står overfor, og deres rolle i å medvirke til et godt lokalsamfunn. 200 deltok på den åpne dagen der det både var lærerike foredrag, leker og underholdning utført av barn og ungdom fra BAS-senteret.

Sekkepipegruppen fra Burj Shemali underholdt på et arrangement i leirene i Tyr-området med representanter fra flere internasjonale organisasjoner tilstede.

Gruppen for sivilt beredskap ga hjelp til to brannskadde barn under en brann i november.

Den internasjonale solidaritetsdagen 29. november ble også markert i Burj El-Shemali med ulike kulturelle innslag og utstilling av palestinske broderier og annet håndverk. I forbindelse med solidaritetsdagen ble det arrangert en åpen dag med mottoet «Women can do it», et prosjekt støttet av Norsk Folkehjelp. Det var taler om kvinnes rolle og integrering i samfunnet, og i tillegg underholdning og leker.

Den internasjonale barnedagen ble markert med 200 deltakere i Burj El-Shemali.

FORELDRENE MED PÅ LAGET

Ved alle sentrene var foreldrene invitert til møter for å evaluere aktivitetene. Tilbakemeldingene er nyttige for planleggingen av aktivitetene i 2016. For sjette året på rad har den palestinske barnegruppen delt ut gaver til barnehagebarna inkludert de syrisk-palestinske barna.

Beit Atfal Assomoud takker alle sine sponsorer for pengene som blir gitt slik at deres arbeid kan komme barn og deres familier i flyktningeleirene til gode.

VIL DU BLI FADDER?

Ønsker du å bli fadder for Beit Atfal Assomoud? Gå inn på palestinakomiteen.no og les om fadderordningen under Solidaritetsarbeid. Der ligger innmeldingsskjema.

FYLKESREPRESENTANTER

Oslo	Gada Azam	gada22@hotmail.com	97790124
Vara 1	Merete Samuelsen	oslo@palestinakomiteen.no	99519710
Vara 2	Audun Os Eskeland	audunos@gmail.com	41409568
Buskerud	Karoline Stensdal	karolinestensdal@hotmail.com	97681926
Vara	Karl Petter Endrerud	karl-petter.endrerud@bfk.no	46909160
Hedmark	Kristian Dragsten	kdragst197@gmail.com	91140541
Oppland	Liv Sørlien	liv.sorlien@bbnett.no	90665349
Vara	Bjarne Nilsson	bjarne.nilsson@elsikkerhetnorge.no	95981617
Vestfold	Grete Thunold	grthun@online.no	90694868
Vara	Ole Marcus Mærøe	maeroe@online.no	90990932
Telemark	Gerd von der Lippe	gerd.v.d.lippe@hit.no	48036842
Vara	Sigbjørn Hjelmebreke	hjelmbreke@gmail.com	95068557
Aust-Agder	Hiba Echkantena	hiba1982@gmail.com	90927176
Vara	Mohammed Chkontana	Mohammed.Ali.Chkontana@arendal.vgs.no	90552652
Vest-Agder	Aslak T Fjermedal	afjarm@gmail.com	91626126
Vara	Karen Grimsmo	karengrimsmo@hotmail.com	94895535
Rogaland	Ingebreth Forus	Ingebreth.forus@lyse.net	98296728
Vara	Louise Kristiansen Steinsvik	louisesteinsvik@hotmail.com	99477387
Hordaland/S&F	Magne Hagesæter	magne.hagesater@gmail.com	95968760
Vara	Espen Nordheim	espen_sn_29@hotmail.com	
Møre og Romsdal	Kjell Stephansen	kjell.stephansen@gmail.com	97741035
Vara	Guttorm Eldøen	matsern@online.no	92630106
Trøndelag	Tom Dahle	nuffen@nuffen.com	97503748
Vara 1	Anna Mørseth	anna-mo@online.no	41559288
Vara 2	Vilde Aarehtun	vilde.aarehtun@gmail.com	
Nordland 1	Jorunn Anda Aronsen	zorunn.anda@hotmail.com	91525882
Nordland 2	Svein Olsen	skola3004@hotmail.no	41516677
Troms	Knut Borud	knut@borud.no	41566418
Vara	Randi Sørensen	postmaster@randias.net	93495798

ANDRE KONTAKTPERSONER

Faglig Utvalg	Petter Thoresen	petter2resen@yahoo.no	97579177
Sol.arb. i Libanon	Elisabet Sausjord	esausjord@gmail.com	90667062
Sol.arb. Palestina	Annicken Lundgård	annicken@gmail.com	90510670
Al Quds Reisebyrå	Marianne Voss	post@alquds.no	22110026
Medlemsarkiv	Arne Apold	medlemsarkiv@palestinakomiteen.no	
Boikottutvalget	Stephan Lyngved	boikott@palestinakomiteen.no	99503058
Fadderprosjekt	Grete Thunold	grthun@online.no	90694868
Kunstnerutvalget	Käthe Øien	palkom.kunst@gmail.com	90512105

ARBEIDSUTVALGET PALESTINAKOMITEEN

Leder	Kathrine Jensen	kathrine@palestinakomiteen.no	90743720
Nestleder	Jonas Skullerud Iversen	jonas_ivers@yahoo.no	95824491
Økonomiansvarlig	Helga Hvidsten	helghvid@outlook.com	95775943
Organisasjonssekretær	Berit Aaker	berit.aaker@palestinakomiteen.no	95969874
Komm.sekretær	Line Snekvik	linesnekvik@gmail.com	94243720
Styremedlem	Ada Castracane	ada@palestinakomiteen.no	90647021
Styremedlem	Erik Skare	erik.skare@gmail.com	93457696
Styremedlem	Eldbjørg Holte	eldbjorgholte@gmail.com	48212214
Styremedlem	Kaspar Tjeldflaat Steudel	kaspar507@hotmail.com	48204573
Styremedlem	Arne Birger Heli	heper@online.no	90063116
Styremedlem	Sverre Johnsrud (permisjon)	sjohnsru@online.no	90601189
Styremedlem	Øyvind Sagedal	Oyvind.sagedal@kirken.oyer.no	95023848

OVERSIKT OVER LOKALLAG

Oslo/Akershus	Merete Samuelsen	oslo@palestinakomiteen.no	99519710
Ringerike	Sverre Johnsrud	sjohnsru@online.no	90601189
Telemark	Aasta Kravik	aasta.kravik@gmail.com	41178405
Hedmark	Bernt Wold	hedmark@palestinakomiteen.no	99038790
Oppland	Øyvind Sagedal	oyvind.sagedal@kirkekontoret.no	95023848
Drammen	Arne Birger Heli	heper@online.no	90063115
Tønsberg/Horten/omegn	Øyvind Wistrøm	oyvind.wistrom@hbv.no	90990932
Larvik	Grete Thunold	grthun@online.no	90694868
Sandefjord	Mette Clifton	mettecli@online.no	41682994
Aust-Agder	Amina Bitar	palestinaaustagder@gmail.com	90073473
Vest-Agder	Steinar R. Berge	srberge@online.no	48881433
Rogaland	Ingrid Baltzersen	ingridbaltzersen@gmail.com	98876578
Kvinnherad	Egil Vaage	egil.vaage@knett.no	93241857
Hordaland	Morten Heszelein-Lossius	bergen@palestinakomiteen.no	991 50 813
Trøndelag	Thomas Lie-Gjesteh	trondheim@palestinakomiteen.no	416 92 310
Rana og omegn	Heidi Aronsen	hei.aron@yahoo.no	97179079
Narvik/Harstad	Jan Åge Riseth	narvikriseth@gmail.com	99298203
Bodø	Jorunn Anda Aronsen	jorunn.anda@hotmail.com	91525882
Tromsø	Knut Borud	knut@borud.no	41566418
Finnsnes	Tove Lie	tovekullerud@gmail.com	90732149
Sunnmøre	Kjell Stephansen	kjell.stephansen@gmail.com	97741035
Romsdal	Lars Oltedal	loltedal@online.no	90865484
Voss	Marianne Skudal	marianne.70@hotmail.no	41763657
Fredrikstad og omegn	Kristin Rosenberg	kristin.rosenberg1@gmail.com	98410704
Midt-Helgeland	Ulf Ulriksen	ulf.ulriksen@gmail.com	91350414
Haugaland og Stord	Raed Abdalsalam	raed-khaled@hotmail.com	96739022
Vest-Finnmark	Synnøve Thommasen	sthomassen009@gmail.com	97604103
Sogn og Fjordane	Per Bjarne Ørjansen	per.bjarne.orjansen@eninvest.net	46619129

LANDSMØTET 2016

Palestinakomiteen avholder sitt 31. ordinære landsmøte 11.-13. mars på Frivillighetshuset, Kolstadgata 1, Oslo.

SAK 1 C) FORSLAG TIL DAGSORDEN

FREDAG 11. MARS

17.00 Oppmøte, registrering av deltakere. Servering av mat

18.00 Opning og helsingar
Eit minutt stille for medlemmar og aktivistar som har døydd i landsmøteperioden

18.20 **Sak 1 Konstituering av det 31. landsmøtet**

- Godkjenning av innkalling
- Val av møteleiarar, referentar, redaksjonskomite, fullmaktskomite, tellekorps og underskrivarar av særprotokoll
- Godkjenning av dagsorden
- Godkjenning av fullmaktene
- Godkjenning av forretningsorden

18.30 **Sak 2 Godkjenning av årsmelding 2014 og 2015**

Rapport fra Arbeidsutvalet
Meldingar 2014-2015 frå Boikottutvalet, Fagleg Utval, Kunstnarutvalet og nettverket Solidaritetsarbeidet i Midtausten

18.50 Sak 3 Godkjenning av reknskap 2014 og 2015

19.10 Sak 4 Innkommen sak:
a) Forslag til namneendring på Palestinakomiteen i Norge
b) Godkjenning av Palestinakomiteen i Vest-Finnmark

19.45 Sak 5 Politisk innleiing: Midtausten og Vesten – eit forhold i endring? Ved Cecilie Hellesveit, forskar ved International Law and Policy Institute

21.15 Sak 6 Forslag til fråsegner ved Fråsegnskomiteen

21.30 Slutt

LAURDAG 12. MARS

09.00 Vel møtt!

09.10 Valkomiteen orienterer

09.15 Sak 7 Det sionistiske prosjektet, og korleis vi kan sjå Israels handlingar ut frå dette perspektivet

Hani Al-Masri, analytiker og direktør, The Palestinian Center for Policy Research and Strategic Studies - MASARAT

Jonas Iversen, nestleiar i Palestinakomiteen: Kva betyr dette for den norske debatte argumentasjonen?

Diskusjon

11.00 Kaffe/te

11.30 Sak 8 Evaluering av Palestinakomiteens solidaritetsarbeid i Midtausten

a) Evalueringsrapport - Palestinakomiteens solidaritetsarbeidarar i Palestina og Libanon. Ved Arne Birger Heli, leiar av arbeidsgruppa

b) Evalueringsrapport - Palestinakomiteens solidaritets- og studieturar til Palestina. Ved Petter Thoresen, leiar av arbeidsgruppa

Diskusjon

13.00 Lunsj

14.00 Sak 8 Evaluering av Palestinakomiteens solidaritetsarbeid i Midtausten.

Framhald på diskusjon.

15.00 Sak 9 Forslag til Arbeidsprogram 2016-18, og endringar til Prinsippprogrammet ved leiar av landsmøtekomiteen, Aslak Fjermedal

Diskusjon

16.00 Kaffe/te

16.30 Sak 9 Forslag til Arbeidsprogram 2016-18, og endringar til Prinsippprogrammet

Framhald på diskusjonen

18.00 Middag på Frivillighetshuset

19.30 Sak 10 Forslag til vedtektsendringar ved leiar av Vedtektskomiteen, Grete Thunold

20.30 Sak 11 Fastsetting av kontingent

21.00 Slutt

SØNDAG 13. MARS

09.30 Vel møtt!

09.45 Sak 12 Saker som er overført til Redaksjonskomiteen. Innstillingar til vedtak

11.15 Pause

11.30 Sak 13 Frikjøp av tillitsvalde – organisasjonspolitisk grunnlag ved Ada Castracane

Diskusjon

12.30 Lunsj

13.30 Sak 14 Forslag til budsjett 2016 og 2017 ved Helga Hvidsten

14.15 Sak 15 Fråsegner

15.00 Sak 16 Val

- Val av leiar, nestleiar, økonomiansvarleg, organisasjonssekretær og øvrige medlemmar av Arbeidsutvalet
- Val av fylkesrepresentantar
- Val av valkomite
- Val av revisorar

15.30 Avslutning

16.00 SLUTT

Medlemmer som ønsker å få oversendt saksdokumentene kan henvende seg til sekretariat@palestinakomiteen.no

GI ET BIDRAG TIL PALESTINA- SOLIDARITET!

Palestinakomiteen legger opp til økt aktivitet. I Midtøsten skal vi videreføre det solidaritetsarbeidet vi i mange år har drevet i samarbeid med palestinske organisasjoner i Libanon og Palestina.

Vi vil sende flere team til Palestina på kortere oppdrag, og vi legger opp til flere studieturer for allment interesserte. Vi kommer også til å arrangere spesialturer, for eksempel for ungdom, advokater og fagorganiserte.

I Norge skal vi arbeide for å styrke informasjonsarbeidet og øke oppmerksomheten rundt palestinernes situasjon.

Du kan gi et enkeltbidrag til konto 0532 55 41263, eller du kan inngå avtalegiro ved å fylle ut blanketten under.

Hvis du har noen spørsmål, ring oss på 95 96 98 74.

Tusen takk for at du støtter solidaritetsarbeidet vårt for det palestinske folket!

Gi et bidrag til Palestina-Solidaritet

Ja, jeg vil betale bidrag til Palestinakomiteens solidaritetsarbeid via avtalegiro.

Avtale Giro

Mottaker: Palestinakomiteen i Norge
Mottakers konto: 5082.07.56123

Jeg vil gi min støtte til Palestina-Solidaritet med kroner .....
( ) per måned ( ) per kvartal ( ) per år

Beløpet trekkes fra mitt kontonummer:

Dersom du ønsker skattefradrag for bidragene, oppgi ditt personnummer her:

Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betaling (Palestinakomiteen sparer penger).

Beløpsgrense: kroner _____ (maks månedlig innbetaling - sett den gjerne noe høyere enn bidragsbeløpet)

Navn og adresse:

Underskrift:

Sted: _____ Dato: _____ Signatur: _____

Kid (fylles ut av Palestinakomiteen):

Avtalen sendes/leveres
i lukket konvolutt til:
Palestinakomiteen i Norge
Postboks 9023 Grønland
0133 Oslo

Palestinakomiteen i Norge
Postboks 9023 Grønland
NO-0133 Oslo

